

SIVÄRI & TOTAAU ASEISTAKIELTÄYTYJÄLIITTO RY

ASEISTAKIELTÄYTYJÄLIITTO RY

1/2001

SIVARI & TOTAALI

Sivari & Totaali -lehti on Aseistakieltäytyjäliitto ry:n neljästi vuodessa julkaisema antimilitaristinen kulttuurilehti.

ISSN 1235-4406

Tilaukset 80 mk/vuosi.

Tili LEONIA 800017-750541.

Lehden tilaus sisältyy Aseistakieltäytyjäliiton jäsenmaksuun.

Päätoimittaja: Johanna Koskinen

Toimitus: Simo Hellsten, Jyrki Lappalainen, Sampsa Oinaala, Kaj Raninen

Kansikuva: Simo Hellsten

Painopaikka:

Pyhäjokiseudun kirjapaino SLP oy, Oulainen

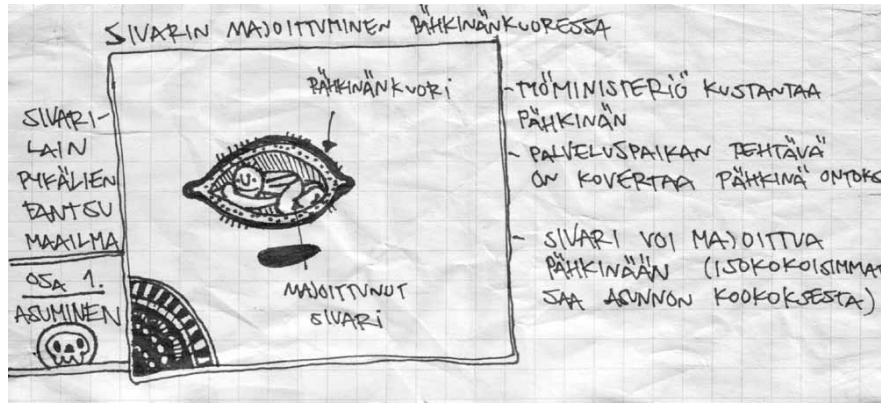
Kaikki kiinnostuneet voivat lähettää materiaalia julkaisuamme. Seuraava numeron deadline on 25. toukokuuta 2001.

Toimitustyön kannalta olisi helpointa, jos juttusi saapuisivat meille levykkeellä tai sähköpostina, mutta otamme toki vastaan myöskin käsin kirjoitettuja hengentuotoksia. Kuvitusta voi lähettää paperilla tai kuvatiedostoina disketillä.

Me toimituksessa katsomme oikeudeksemme päättää julkaistavista jutuista ja tarvittaessa lyhentää niitä sekä korjata kielioppi- ym. virheitä.

Lehdessä esitetyt artikkelit eivät välttämättä vastaa kaikkien kirjoittajien tai toimituskunnan näkemyksiä. Kukin seisoo omien artikkeliansa takana.

Sivari & Totaali on kulttuuri-, mielihope- ja tiedelehtien liiton Kultti ry:n jäsen.

Löydetty Lapinjärven siviilipalveluskeskuksen luentosalista.

TUNTEMATON

Liittokokous valitsi uuden hallituksen

RAUHANASEMALLA HELSINGISSÄ pidetty kevätilittokokous valitsi hallitukseen uutena jäsenenä Jussi Hermajan Jyväskylästä. Muut viisi kevätkokouksen valitsemaa hallituksen jäsentä jatkoivat vanhasta hallituksesta. Hallitus valitsee puheenjohtajan keskuudestaan.

Liiton uuteen hallitukseen kuuluvat: Hans Hellén, Henri Hellén, Simo Hellsten, Jussi Hermaja, Jyrki Lappalainen, Antti Meriläinen, Sami Nieminen, Sampsa Oinaala, Jukka Peltokoski, Miira Rauhamäki, Ville Vuorjoki ja Panu Väänänen

ASEISTAKIELTÄYTYJÄLIITTO RY

AKL on vuonna 1974 perustettu nuorten rauhanjärjestö. Sillä on kaksi roolia: toisaalta se toimii aseistakieltäytyjien etujärjestönä, toisaalta se on kaikille avoin militarismin vastainen järjestö. Sen jäseneksi voivat liittyä ja siinä toimia kaikki iästä tai sukupuolesta riippumatta.

AKL ei usko aseisiin perustuvaan turvallisuuteen. On väärä lähtökohta, että eri valtioiden ja niissä asuvien ihmisten intressit ovat vastakkaiset, että turvallisuus on turvallisuutta toisia valtioita, toisia ihmisiä vastaan. Toisten ihmisten tappaminen tai siihen valmistautuminen ei luo suojaa todellisia uhkia, esim. ympäristöongelmia tai köyhyyttä vastaan. Pikemminkin sota ja asevarus-telu pahentavat näitä ongelmia tuhlaamalla niiden ratkaisemiseen kipeästi tarvittavia taloudellisia ja inhimillisiä voimavaroja. Ihmiskunta voi ratkaista olemassaolonsa ja kotiplaneettaansa uhkaavat vaarat vain toimimalla yhdessä.

Aseisiin perustuvan turvallisuuden sijasta AKL haluaa omalta pieneltä osaltaan olla rakentamassa maailmaa, jossa vallitsee

todellinen turvallisuus. Turvallisuus, joka ei perustu aseisiin, vaan siihen, ettei kukaan enää tarvitse aseita. AKL:n toiminnan pohjana on kansainvälinen so-danvastustajien julistus: "Sota on rikos ihmiskuntaa vastaan. Siksi olen päättänyt olla tukemat-ta minkäänlaista sotaa ja kamppailla sotien kaikkien syiden poistamiseksi". AKL näkee sotien syinä ihmisten välisen epätasa-arvon ja todellisten vaikutusmahdollisuuksien puutteen. Toisin sanoen se näkee sotien syynä rakenteellisen väkivallan, joka puolestaan luo väkivaltaisia raken-teita – armeijoita. Paitsi, että armeijat ovat tulosta rakenteellisesta väkivallasta, ne myös ylläpitävät sitä. Sen takia pidämme-kin aseistakieltäytymistä ja anti-militarista toimintaa tärkeänä osana taistelussa oikeudenmu-kaisemman maailman puolesta.

Aseistakieltäytyjäliitto toimii si-viilipalveluksen kehittämiseksi niin, että aseistakieltäytymisestä tulee varteenotettava vaihtoehto yhä useammalle asevelvolliselle, ja tukee totaaliakieltäytymistä.

Antimilitaristinen Roskilde-matka

ASEISTAKIELTÄYTYJÄLIITTO JÄRJESTÄÄ taas ensi kesänä antimilitaristisen yhteismatkan Roskilden rockfestivaaleille (28.6.-1.7.) Tanskaan. Reissun hinnaksi tulee 650 mk, ja se sisältää siis kuljetuksen laadukkaalla bussilla (esim. wc ja videot) Helsingistä Turun ja Tukholman kautta Roskildeen ja takaisin, muttei festivaalilippua. Matkalle lähdetään Helsingistä myöhään sunnuntai-iltanana 24.6. ja takaisin ollaan

maanantai-iltana 3.7. Turusta pääsee kyytiin aamu seitsemältä ma 25.6. Perille Tanskaan saavutaan jo tiistai aamuna, eli tänä vuonna on ennen faestareiden ohjelman alkua kaksi päivää esimerkiksi Kööpenhaminassa hengailuun. Matkalle voi ilmoittautua AKL:oon, puh: 09140427. Infoitse festareista ja lipuista: <http://www.roskilde-festival.dk/2000/english/>

HELSINGIN SIVIILIPALVELUSSEURA AKTIVOITUI – Sivariasioita varten perustettiin uusi sähköpostilista

ALUNPERIN VUONNA 1986 perustettu ja 90-luvun puolivälistä lähtien hiljaiseloa viettänyt Helsingin siviilipalvelusseura perustettiin uudelleen tammikuun lopulla. Seuran tarkoituksena on aktivoida pääkaupunkiseudun siviilipalvelusmiehiä ja lisätä heidän keskinäistä yhteydenpitoaan.

Nykyisin eri puolilla kaupunkia palvelevat siviilipalvelusmiehet tapaavat toisiaan lähinnä palveluksen alussa olevalla koulutusjaksolla. Monilla sivareilla olisi kuitenkin intoa pitää yhteyttä kohtalotoverihinsa myös työpalvelun aikana. Siviilipalvelusseura tarjoaa mahdollisuuden yhteydenpitoon järjestämällä rentoja sivarihenkisiä tapahtumia, kuten keikkoja, saunailtoja tai vaikka saaristoristeilyjä. Sivariseura pyrkii luomaan siviilipalvelusmiesten välille samantapaista "me-henkeä", jota armeijan käyneet usein hehkuttavat.

Ensiaskelensa Sivariseura otti 16.2. kun Rauhanasemalla järjestetyllä Kar-

vapääklubilla esiintyi juuri ensilevynsä julkaissut progebändi Wasami. Valtavirtaa vastaan uivien bändien musiointia kuullaan Karvapääklubilla varmasti vastaisuudessakin. Maaliskuussa seura järjesti myös saunabileet, joissa nähtiin niin nykyisiä, kuin entisiäkin sivareita.

Maaliskuussa päätettiin perustaa myös uusi siviilipalvelusasioihin keskittyvä sähköpostilista. Siviilipalvelusseuran tapahtumien lisäksi listalla on tarkoitus tiedottaa ja keskustella ajankohtaisista siviilipalvelusasioista. Listan kautta saa myös parhaiten tietoa esimerkiksi tapahtumista ja kampanjoista, joita paremman siviilipalveluslain saamiseksi järjestetään.

SAMPSA OINAALA

Lisätietoja listalle liittymisestä tulee aikanaan Aseistakieltäytyjäliiton internet-sivuille.

<www.aseistakieltaytyjaliitto.fi>

Sisällys 1/2001

4. TÄYDENNYSPALVELUKSEENMÄÄRÄYSKÄYTÄNTÖ MUUTTUI
5. MUURINMURTAJAT PROTESTOIVAT ISRAELIN VÄKIVALTAAN VASTAAN
6. KIRJE PUOLUSTUSMINISTERILLE
28.11.2000
7. TÄNÄ VUONNA TUOMITTU JO KAHDEKSAN
9. VANGITUT TOTAALIKIELTÄYTYJÄT
10. MÄNTYNIEMESSÄ OSOITETTIIN MIELTÄ TOTAALIKIELTÄYTYJIEN PUOLESTA
12. JUGOSLAVIAN UUSI ARMAHDUSLAKI TERVETULLUT
13. VAKAVAA ASIAA VÄKIVALLASTA
14. EUROOPAN UNIONIN MILITARISOINTI
18. BURMAA VAPAUTTAMASSA
20. IKUISUUSKYSYMYKSIEN ÄÄRELLÄ
21. RUNOJA
22. OMA KATU ASEISTAKIELTÄYTYJÄMARTTYYRILLE?
- 23.

TÄYDENNYSPALVELUKSEENMÄÄRÄYSKÄYTÄNTÖ MUUTTUI – Palvelukseen kutsutaan kaikki reservistä kieltäytyneet

RESERVISTÄ KIELTÄYTYMINEN tuli mahdolliseksi vuonna 1987 siviilipalveluslakiin tehtyjen muutosten myötä. Korvaavaksi palveluksi luotiin silloin ”täydennyspalvelus”; viikonmittainen siviililuotoimen palvelus, jonka sisällöstä palveluksen järjestävä siviilipalveluskeskus saa melko vapaasti päättää.

Vuonna -87 säädetyin lain mukaan täydennyspalvelukseen määrätään aina ne reservinkieltäytyvät, joilla kieltäytymishetkellä on voimassaoleva kutsu kertausharjoituksiin. Niiden reservinkieltäytyjien, joilla voimassaolevaa kertausharjoituskutsua ei ole, täydennyspalvelukseen kutsumisen laki jättää siviilipalveluskeskuksen harkittavaksi. Lain voimaantulon jälkeen vakiintui käytäntö, jonka mukaan täydennyspalvelukseen ei määrätä lainkaan niitä reservinkieltäytyjiä, joilla voimassaolevaa kertausharjoituskutsua ei ole.

Kymmenvuotinen käytäntö kuitenkin muuttui hieman yllättäen siviilipalveluskeskuksen siirryttyä Lapinjärvelle runsaat kolme vuotta sitten. Keskuksen johtaja Eero Soinio vahvistaa käytännön muuttuneen. ”Tänä vuonna on määrätty täydennyspalvelukseen 243 miestä, eli kaikki vuonna 2000 reservistä kieltäytyneet”, Soinio kertoo.

Perusteluja käytännön muuttumiselle siviilipalveluskeskus ei kerro. Toisaalta käytäntö olisi joka tapauksessa muuttunut lähivuosina, mikäli puolustusvoimat toteuttaa suunnitelmansa ensimmäisen kertausharjoituksen määräämisestä varusmiehille jo palveluksen päättyessä.

Kaikkia reservistä kieltäytyneitä täydennyspalvelus ei kiinnosta. Soinion mukaan monet palvelukseen määrättyt hakevat lykkäystä, mutta lykkäyksiä ei juurikaan myönnetä: esimerkiksi työntekoon liittyvät syyt eivät yleensä kelpaa lykkäysperusteiksi. Ehkä juuri tästä johtuen monet jäävät luvatta pois täydennyspalveluksesta.

Puolustusvoimat on viime vuosina pyrkinyt vähentämään kertausharjoituksista poisjäämistä mm. tiukentamalla lykkäysperusteita. Tämä muutos lienee vaikuttanut myös täydennyspalveluskäytännön kiristymiseen. Täydennyspalveluksesta kieltäytyneitä tai luvatta poisjääneitä odottaa oikeudenkäynti ja sakkorangaistus. Sakko ei kuitenkaan poista täydennyspalvelusvelvollisuutta, vaan sitä seuraa uusi palvelukseenastumismääräys. Täydennyspalvelukseen voi kuitenkin joutua vain kerran. Kertaalleen suoritettu palvelus poistaa kertausharjoitusvelvollisuuden.

Ensiapukoulutusta tai ulkotyötä

Täydennyspalvelus toteutetaan kahdessa paikassa – siviilipalveluskeskuksessa Itä-Uudenmaan Lapinjärvellä tai Pelastuskeskuksen koulutuskeskuksessa Pohjois-Savon maitokaupungissa Kiuruvedellä. Molemmissa paikoissa on tänä vuonna neljä noin kolmenkymmenen miehen palveluserää. Palveluksen sisältö vaihtelee näiden paikkojen välillä melkoisesti.

Kiuruvedellä palvelus on pääosin luokkaopetusta, jossa perehdytään ensiapuun, väestönsuojeluun ja kriisi-

valmiuteen. Lisäksi ohjelmaan saattaa kuulua esim. paloharjoitus. Majoitus tapahtuu hotellia muistuttavassa asuntolassa.

Lapinjärvellä täydennyspalvelus on Eero Soinion sanoin ”käytännön ulkotyötä ympäristökohennushankkeissa”. Parina edellisenä kesänä täydennyspalvelusmiehet ovat kunnostaneet siviilipalveluskeskuksen pihapiiriin vanhan valtiontilan perintönä jääneitä talousrakennuksia. Ohjelmaan on yleensä mahtunut myös paikallisia taide- ja kulttuuri-kohteita esittelevä kiertoajelu.

Lapinjärvelle saapuvia kehoitetaan varustautumaan samaan tapaan kuin varustaudutaan viikon mittaiselle matkalle ”alkeelliselle kesämökille”. Erähenkisimmille mainostetaan myös mahdollisuutta telttamajoittumiseen koulutuskeskuksen pihapiirissä. Kotonakaan yöpymistä ei ole kielletty, kunhan saapuu aamulla ajoissa työpalveluun.

Parinkymmenen markan päivärahan lisäksi palveluksesta maksetaan täydennyspalveluspalkkaa 274 markkaa päivässä, joten esimerkiksi työttömälle tai opiskelijalle täydennyspalvelus saattaa tilapäisesti tuoda mukavan korotuksen tuloihin. Rahojen käytössä kannattaa kuitenkin olla varovainen. ”Julkinen tökerö juopotelu ei ole sallittua ja epäasiallisesti juopuneena käyttäytyminen on kiellettyä”, todetaan täydennyspalvelusmiehille lähetettävissä ohjeissa.

SAMPSA OINAALA

MUURINMURTAJAT PROTESTOIVAT ISRAELIN VÄKIVALTTAA VASTAAN

ANTIMILITARISTISEN kansalaistottelemattomuusryhmä Muurinmurtajat protestoi Israelin väkivalta politiikkaa vastaan maanantaina 12.2. klo 12.00 Israelin suurlähetystön edustalla Vironkadulla Helsingissä. Kaksi aktivistia ripusti suurlähetystön vastapäisen talon tuuletusparvekkelle banderollin, jossa lukee "Lopettakaa miehitys heti!". Banderolli ehti roikkua paikallaan puolisen tuntia ennen kuin poliisit poistivat sen.

Viime syksynä alkaneen uuden kansannousun aikana on kuollut jo yli 300 ja loukkaantunut arviolta 12.000 palestiinalaista. Israelin armeija on murhannut siviilejä, ampuanut kohti rauhanomaisia mielenosoittajia, tulittanut ja tuhonnut palestiinalaisten asumuksia ja syyllistynyt muihin vakaviin ihmisoikeusrikoksiin.

"Israelin/Palestiinan konfliktia on yritetty turhaan ratkaista väkivalloin jo yli 50 vuotta. Ihmisten tappaminen ei kuitenkaan ole luonut edellytyksiä israelilaisten ja palestiinalaisten rauhanomaiselle rinnakkainelolle, se voidaan saada aikaan vain tekemällä molempien osapuolien oikeuksia kunnioittava rauha. Oikeudenmukaisen rauhan edellytys on Israelin vetäytyminen vuoden 1967 sodassa miehittämiensä alueilta Gazasta ja Länsirannalta ja palestiinalaisten itsemääräämisoikeuden tunnustaminen.

Monet luulivat, että Israelin ja palestiinalaisten syksyllä -93 solmima Oslon sopimus olisikin johtanut tähän. Näin ei kuitenkaan ole käynyt, ja vastuu rauhanprosessin epäonnistumisesta lankeaa ensisijaisesti Israelille, joka vilpittömän rauhantahdon sijasta

TOMMI TAIPALE

on käyttänyt ylivoimaansa painostaakseen palestiinalaisia epäoikeudenmukaisiin sopimuksiin. Brutaali väkivalta kansannousun kukistamiseksi lietsoo vain lisää väkivaltaa ja suvaitsemattomuutta kummallakin puolella, sen sijasta Israelin hallituksen tulisi aloittaa neuvottelut palestiinalaisten kanssa uudelta, tasa-arvoiselta pohjalta", Muurinmurtajat toteavat. Teollaan he haluavat myös osoittaa

solidaarisuutta väkivaltaa ja epäoikeudenmukaisuutta vastaan kamppailevia palestiinalaisia ja israelilaisia kohtaan.

Muurinmurtajat-ryhmä on vapaa-muotoinen antimilitaristinen kansalaisryhmä, jonka toimintatapana on avoin ja vastuullinen kansalaistottelemattomuus. Ryhmä syntyi alkuvuonna 1997. Kyseessä oli kaikkiaan kahdeksas Muurinmurtajien järjestämä kansalaistottelemattomuustapahtuma.

KIRJE PUOLUSTUSMINISTERILLE

28.11.2000

EN HYVÄKSY SITÄ laillista menettelytapaa, jolla minut kutsuttiin armeijaan. Olin kutsuntoihin joutuessani 17-vuotias ja asuin huoltajieni luona, kuten useimmat sen ikäiset. Minulla ei tuolloin ollut vielä tietoa siitä, mihin alistun jo kutsuntojen terveystarkastuksiin suostuessani. Psykologinen testi kuulosi jopa jännittävältä: mitähän minusta paljastuu? (Tai pikemminkin: mitä armeijan asettamia "normaaliusstandardeja" testistä paljastuu?) Kutsunnoissa sitten vastasin huolellisesti kaikkein henkilökohtaisimpiinkin tiedusteluihin, joihin näin jälkeenpäin ajatellen olisin mieluummin jättänyt vastaamatta.

Vasta myöhemmin olen tajunnut, millaisen ihmisarvoni alennuksen annoin tapahtua suostuessani sotilaskelpoisuuteni arviointiin. Kuitenkaan en välttämättä olisi kieltäytynyt kutsunnoista, vaikka minulla olisi ollut jo tuolloin sama tieto ja tunne, kuin mitä minulla on nyt. Ensinnäkin juridinen ja sosiaalinen asemani oli epäitsenäinen. (Vuotta myöhemmin tilanne olisi ollut jo hieman toinen.) Lisäksi se rangastuskierre, johon kutsunnoista kieltäytyjä joutuu, on kohtuuton, paremmin sanottuna uuvuttava. Kysymys on kiristyksestä.

Miten tilanne voitaisiin korjata? Ensinnäkin meille, jotka jo olemme joutuneet kiristuksen uhreiksi, pitäisi voida niin tahtoessamme antaa oikeus määrätä itsestämme kutsuntoja varten ja kutsunnoissa kerätyt tiedot hävitettäväksi. Toiseksi niille, joille kutsunnat ovat vasta edessä, pitää antaa mahdollisuus kieltäytyä kutsunnoista kirjallisella ilmoituksella. Tästä kiel-

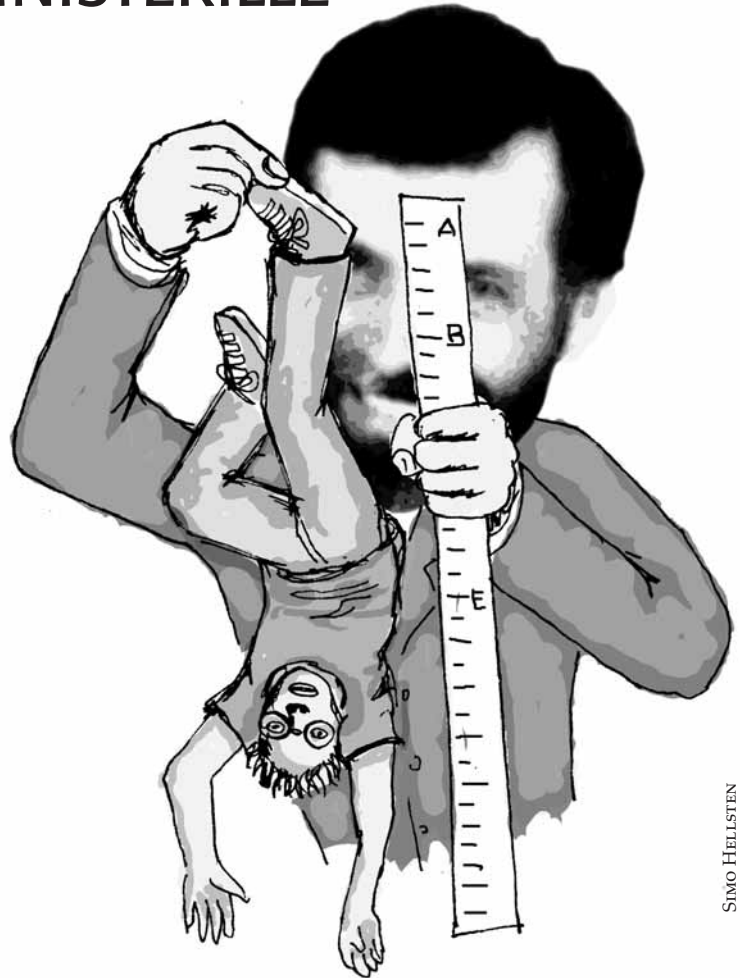
täytymisestä ei saa seurata mitään rangaistusta. Mahdollinen tuomio totaalkieltäytymisestä päätettäköön niin, että kutsunnoissa olleet ja kutsunnoista kieltäytyneet syytetyt ovat tasavertaisessa asemassa. Kolmanneksi kutsuntaikää olisi syytä nostaa ainakin vuodella tai parilla. Erikseen niin halutessaan kutsuntoihin voisi mennä samassa iässä kuin nytkin. Kutsuntoihin pitäisi olla oikeus hakea lykkäystä samoin perustein kuin armeija- ja siviilipalvelukseenkin. Näin kutsunnat olisivat lähempänä sitä aikaa, jolloin asevelvollinen mahdollisesti astuu palvelukseen. Toivon mukaan näistä

oikeuksista myös tiedotettaisiin asevelvollisille jo etukäteen.

Esittämäni parannukset asevelvollisuusjärjestelmään ovat tietysti riittämättömiä totaalkieltäytyjien kannalta, mutta ne koskevat kuitenkin merkittävää kohtaa ihmisten perusoikeuksissa. Minulla ei nyt ole edessäni lakikirjaa, jossa kansalaisten perusoikeudet määritellään, vaan perustan käsitykseni omaan etiikkaani, johon kuuluu yksilön autonomian kunnioitus. Kunnioittamiani arvoja olen myös valmis puolustamaan.

JANNE INKINEN

Tampere

SIMO HELLESTEN

TÄNÄ VUONNA TUOMITTU JO KAHDEKSAN

EDELLISEN LEHDEN ilmestymisen jälkeen Amnesty International on tunnustanut taas kaksi uutta totaali kieltäytyjää mielipidevangiksi. Uudet mielipidevangit ovat Helsingin työsiirtolassa istuvat Sami Nieminen ja Ilmari Saarilehto. Marraskuun -99 jälkeen mielipidevangiksi tunnustettuja on nyt jo 18.

Tänä vuonna kärjää oikeuksien edessä on ollut jo kahdeksan Aseistakieltäytyjäliiton tuntemaa totaali kieltäytyjää. Totaalibuumille ei siis edelleenkaan näy loppua.

23.1.2001: kahdelle totaali kieltäytyjälle vankeutta Loviisassa

Kaksi totaali kieltäytyjää tuomittiin 23. tammikuuta ehdottomiin vankeusrangaistuksiin Loviisan kärjää oikeudessa. Tuomiot annettiin kansliassa kaksi viikkoa pääkäsittelyn jälkeen, jossa oli käsitelty myös kolmas siviilipalvelusrikosasia. Kummatkin tuomittiin siviilipalveluslain 26 § nojalla ajaksi joka vastaa puolta heidän jäljellä olevasta palvelusajastaan.

19-vuotias vantaalaismies sai 196 päivän ehdottoman vankeusrangaistuksen, koska hänellä oli suorittamatta 392 päivää.. Vantaalaismies oli kieltäytynyt kirjallisesti siviilipalvelusta viime heinäkuussa oltuaan kolme päivää koulutusjaksolla siviilipalveluskeskuksessa.. Hän perusteli tekoaan yli 13 kuukauden palvelusajan kohtuuttomalla kestolla verrattuna normaali mittaiseen 6 kuukauden armeija palvelukseen.

22-vuotias raahelaismies sai 125 päivän vankeustuomion, koska hänellä

oli palveluksesta suorittamatta 250 päivää. Hän oli harkinnut jo aiemmin kieltäytymistä. Lopullinen päätös oli kypsytynyt viime toukokuussa, kun hän ei löytänyt palveluspaikkaa, joka olisi suostunut vastaamaan lakisäätöistä majoituskustannuksista. Hän oli joutunut olemaan 32 päivää koulutusjaksolla ja 113 päivää työpalvelussa Lapinjärven koulutuskeskuksessa.

Puolustus vaati tuomituille vaati syytteen hylkäämistä, rankaisematta jättämistä tai tuomitsemista siviilipalveluslaissa säädettyä lievempään rankaisemiseen. Tätä perusteltiin perus ja ihmisoikeusnäkökohdilla sekä raahelaismiehen kohdalla palveluspaikan saamisen kohtuuttomalla vaikeudella. Raahelaismiehen osalta kärjää oikeus katsoi, etteivät mahdolliset vaikeudet palveluspaikan löytämisessä voi olla peruste tuomita laissa säädettyä lievempään rangaistukseen. Vantaalaismies taas vetosi erityisesti kohtelunsa syrjivyyteen verrattuna palvelusvelvollisuudesta vapautettuihin ryhmiin – Jehovan todistajiin, naisiin ja ahvenanmaalaisiin miehiin – sekä palvelusaikeiden syrjivään kesto.

Raahelaismiehen tapaan palveluksen keskeyttävien ns. osittaiskieltäytyjien määrä nousi suunnilleen nykytasolle 1998-1999. Kesällä 1998 varusmiesten palvelusaikauudistuksen tuloksena siviilipalveluksen kesto muodostui yli kaksinkertaiseksi verrattuna yleisimpään ja lyhyimpään kuuden kuukauden varusmiespalvelusaikaan ja samalla yli puolitoistakertaiseksi keskimääräiseen verrattuna. Työministeriö kuitenkin luopui pitkälle valmistellusta palvelusajan

lyhentämisestä tilanteesta, jossa pääesikunta ei saanut helikopterihanketta läpi eduskunnassa. Tämän jälkeen osittaiskieltäytyminen lisääntyi selvästi.

Keskeyttämisiin vaikuttaa tätä nykyä myös sietämätön palveluspaikatilanne. Siviilipalvelusmiehet joutuvat etsimään itse palveluspaikkaa, mutta ne tavallisesti asettavat ehdoksi ettei niille aiheudu majoituskustannuksia, vaikka ne on laissa selvästi säädetty palveluspaikan vastuulle. Pari kuukautta sitten muuan tällainen mies tuomittiin ehdottomaan vankeusrangaistukseen Kokkolan kärjää oikeudessa. Kokkolalaismies ei saanut velvoitteistaan huolehtivaa palveluspaikkaa kymmenistä Lähin palveluspaikka oli Pietarsaareissa, jonne miehen olisi pitänyt päivittäin matkustaa omalla kustannuksellaan. Palveluspaikkojen väärinkäyttöksiin puututaan jatkossa kaikin lain tarjomin keinoin, Keltti toteaa.

20.2.2001: kolme tuomiolla Loviisassa

Loviisan kärjää oikeus tuomitsi kaksi siviilipalveluksen jatkamisesta kieltäytyneitä miestä ehdottomiin vankeusrangaistuksiin 20. helmikuuta. Toinen miehistä tuomittiin 174 päivän vankeusrangaistukseen. Hän ilmoitti kieltäytyneensä periaatteellisista syistä. Toinen tuomittiin 163 päivän vankeusrangaistukseen. Hän ilmoitti henkilökohtaisten syiden ohella tahtoneensa myös protestoida Suomen lakia. Kummatkin olivat kieltäytyneet kirjallisesti siviilipalveluksesta Lapinjärven kou-

lutuskeskuksessa viime vuoden toukokuussa.

Myös kuopiolaisen 24-vuotiaan Toni Rautiaisen siviilipalvelusrikosasia oli esillä samana päivänä. Hänet tuomittiin kansliapäätöksellä kaksi viikkoa myöhemmin 176 päivän ehdottomaan vankeustangaistukseen. Rautiaisen oli ottanut HSL-lomaa (henkilökohtaista syylomaa) palvelupaikan hankkimiseksi Lapinjärvellä suoritetun 32 päivän koulutusjakson ja 10 päivän työpalvelun jälkeen, ja päättänyt sitten kieltäytyä kokonaan

Rautiainen perusteli kieltäytymistään sillä, ettei kenelläkään ole oikeutta käskää ketään ihmistä tappamaan. Siviilipalvelun hän näkee rangaistuksena tappamisesta kieltäytymisestä, muun muassa siksi että siviilipalveluspaikkoja ei ole riittävästi.

Rautiainen oli kesällä 1999 suorittanut siviilipalveluun kuuluvan 32 päivän koulutusjakson Lapinjärven koulutuskeskuksessa, jossa hän oli sen jälkeen suorittanut 10 päivää työpalvelua. Koska muuta palveluspaikkaa ei ollut, Rautiainen otti henkilökohtaista syylomaa (HSL-lomaa) työpalvelupaikan etsimiseksi, kuten lukuisat muutkin siviilipalvelusmiehet. HSL-loman aikaa ei lasketa palvelusajaksi.

Rautiaisen päätös kieltäytyä kypsyi hänen todellisuudessa yleisestä palveluspaikkapulasta eikä laissa tarkoitettua henkilökohtaisesta HSL-perusteesta johtuvan lomansa aikana, jonka ainoa henkilökohtainen "tulos" olisi ollut palveluksen jatkumisen ja kotiuttamispäivän siirtyminen noin kahdeksalla kuukaudella.

Rautiainen päätti olla palaamatta siviilipalveluskeskukseen ja laati kieltäytymisilmoituksen, jonka hän viime toukokuussa toimitti Kuopion poliisilaitokselle. Kieltäytymisilmoitusta ei sen koommin sieltä löytynyt eikä nytemmin avustajankaan kyselyyn

SIMO HELLSTEN

vastattu. Rautiainen haettiin poliisilaitokselle, jossa häntä kuulusteltiin epäiltynä siviilipalvelusrikoksesta. Syytteen mukaan "Rautiainen on 17.05.2000 allekirjoittamallaan esituskintapöytäkirjaan tehdyllä merkinnällään ilmoittanut kieltäytyvänsä siviilipalvelusrikoksesta".

Rautiaisen avustajana toiminut Aseistakieltäytyjäliiton lakiasiainsihtööri Juha Keltti arvosteli oikeudessa Kuopion poliisilaitoksen menettelyä, jossa esituskintaa ei tehdä tehdyn siviilipalvelusrikoksen tutkimiseksi vaan sen toteuttamiseksi, ja ennen kuin siviilipalveluskeskus edes on tehnyt lain edellyttämää kirjallista rikosilmoitusta.

Siviilipalveluslain vastainen menettely voi johtaa harkitsemattomiin kieltäytymisiin ja niiden pysyvyyden ja vakavuuden jäämiseen tutkimatta, Keltti huomautti. Rautiaisen tapauksessa tosin kysymys oli harkitusta kieltäytymisestä, hän täsmensi.

Rautiainen vaati syytteen hylkäämistä perustuslain sekä ihmisoikeussopimusten yhdenvertaisuutta ja syrjinnän kieltä koskevien kohtien perusteella. Hän katsoi, että siviilipalvelusmiehiä syrjitään asevelvollisuudesta vapautettuihin jehovan todistajiin, naisiin ja ahvenanmaalai-

siin miehiin verrattuna sekä palvelusajan pituuden perusteella verrattuna varusmiehiin.

Käräjäoikeus tuomitsi tavanomaisin perusteluin Rautiaisen syyttäjän vaatimaan rangaistukseen. Myöskään rangaistukseen tuomitsematta jättämiselle tai laissa säädettyä lievempään rangaistukseen tuomitsemiselle se ei nähnyt perusteita. Siviilipalveluksesta kieltäytyvä tuomitaan siviilipalveluslain 26 § mukaan ehdottomaan vankeusrangaistukseen, joka vastaa puolta jäljellä olevasta palvelusajasta. Rautiainen valittaa tuomiosta

22.2.2001: siilinjärveläiselle osittaiskieltäytyjälle vankeutta

20-vuotias siilinjärveläinen opiskelija tuomittiin torstaina 22.2. Nilsin käräjäoikeudessa 49 päivän ehdottomaan vankeusrangaistukseen siviilipalvelusrikoksesta. Hän oli kieltäytynyt kirjallisesti jatkamasta palvelustaan 1.1.2001. Ennen kieltäytymistään hän oli suorittanut siviilipalvelusta Mikkelin sairaalassa 296 päivää.

Siilinjärveläismies perusteli kieltäytymistään vakaumuksellisista ja oman tunnon syistä. Hän halusi protestoida myös siviilipalveluksen rangaistuksenluontoista kestoa vastaan: 395 vuo-

rokautta kestävä siviilipalvelus on kestoltaan yli kaksinkertainen yleisimpään varusmiespalvelusaikaan verrattuna. Lähes kaikkissa niissä Länsi-Euroopan maissa, joissa edelleen on asevelvollisuusjärjestelmä, siviilipalvelus on joko samanmittainen tai hieman pidempi kuin varusmiespalvelus.

27.2.2001: vaasalaiselle ja järvenpääläiselle totaalille maksimituomiot

Kaksi totaalikieltäytyjää tuomittiin 197 päivän vankeusrangaistuksiin Loviisan käräjäoikeudessa 27.2. Kumpikaan ei ollut suorittanut päivääkään 395 päivän mittaisesta siviilipalveluksesta.

Vaasan yhteislukiossa opiskellut, tapahtuma-aikaan 19-vuotias Lauri Uusitalo kieltäytyi viime maaliskuussa suorittamasta siviilipalvelusta Lapin-

järven koulutuskeskuksessa, jonne hänen oli määrä astua palvelukseen toukokuun toisena päivänä. Keskukseksi lähettämässään kirjeessä Uusitalo muistutti kieltäytyneensä vuoden 1998 kutsunnoissa asepalveluksesta eettisen vakaumuksensa vuoksi ja ilmoitti nyt kieltäytyvänsä myös hänelle määrätystä siviilipalveluksesta. Uusitalo selvitti laajasti sodanvastaista vakauksensa ja sitä, miksi hän ei pidä siviilipalvelua todellisena vaihtoehdona varusmiespalvelukselle.

Tapahtuma-aikaan 18-vuotias järvenpääläinen opiskelija Niko Laurinen tuomittiin 197 päivän ehdottomaan vankeusrangaistukseen. Hän ilmoitti kirjeessään Lapinjärven koulutuskeskukselle viime vuoden helmikuussa kieltäytyvänsä niin siviilipalvelusta kuin myös asevelvollisuuslain mukaisesta palveluksesta. Kuulustelussa Laurinen ilmoitti, ettei voi tarttua aseeseen, eikä siviilipalvelu ole mikään

vaihtoehto aseelliselle varusmiespalvelukselle.

Kieltäytyjien jutut olivat esillä Loviisan käräjäoikeudessa 13. helmikuuta, ja tuomio annettiin kansliassa kaksi viikkoa myöhemmin. Heitä avustanut Aseistakieltäytyjäliiton lakiasiainsihteri Juha Keltti vaati syytteen hylkäämistä, tai hedän jättämistään rangaistukseen tuomitsematta tai erityisten syiden vallitessa heidän tuomitsemistaan säädettyä lievempään rangaistukseen.

Tavalliseen tapaan puolustus vetosi siihen, että vaadittu rangaistus merkitsee perustuslain ja Suomea sitovien kansainvälisten ihmisoikeussopimusten kieltämää syrjintää verrattuna palvelusvelvollisuudesta vapautettuihin ryhmiin. Uusitalo ja Laurinen vetosivat myös siviilipalveluksen syrjivään keston varusmiespalvelukseen verrattuna.

Muista totaalikieltäytyjää kirjeellä tai kortilla

MATIAS RAITA
(14.2.2001-1.9.2001)
Suomenlinnan työsiirtola
Suomenlinna C 86
00910 HELSINKI

TUUKKA KALLAS
(vapautuu 5.2001)
TEEMU KALVAS
(29.9.2000-12.4.2001)
JOHANNES MILEN
(29.1.2001-30.7.2001)
SAMI M.J. NIEMINEN
(2.10.2000-19.4.2001)

JANNE O. NURMINEN
janne.nurminen@helsinki.fi
(2.10.2000-18.4.2001)
SAMPSA OINAALA
(12.3.2001-29.5.2001)
ILMARI SAARILEHTO
ilmari.saarilehto@helsinki.fi
(2.10.2000-18.4.2001)

edellisten kuuden osoite:
Helsingin työsiirtola
PL 36
01531 VANTAA

LAURI KOSTIAINEN
(3.1.2001-17.7.2001)
Iskolan avovankilaosasto
PL 2
74345 KALLIOSUO

JANNE RANTALA
(18.12.2000-5.7.2001)
Juuan avovankilaosasto
PL 26
83901 JUUKA

– Armahdusanomus hylättiin väärin perustein MÄNTYNIEMESSÄ OSOITETTIIN MIELTÄ TOTAALIKIELTÄYTYJIEN PUOLESTA

LOKAKUUN ALUSSA ALOITETTU kampanja totaalikieltäytyjä Sami M. J. Niemisen armahtamiseksi sai jatkoa 1. helmikuuta, kun vajaan kolmenkymmenen hengen mielenosoittajajoukko kerääntyi purevassa pakkassäässä presidentin virka-asunnon Mäntyniemen edustalle Helsingin Meilahdessa. Puolisen tuntia kestäneen hiljaisen mielenosoituksen aikana rakennettiin kynttilöistä rauhanmerkki lumihankeen Mäntyniemen portinpieleen.

Mielenosoittajat muistuttivat Suomen mielipidevankiongelmasta rauhanaatteestaan tunnettua presidenttiä, joka viikkoa aiemmin oli korostanut ihmisoikeuksien merkitystä Strasbourgin pitämässään puheessa. "Kansainväliset sopimukset velvoittavat hallituksia edistämään aktiivisesti ihmisoikeuksien syrjimättömyyden toteutumista käytännössä", oli presidentti Tarja Halonen tuolloin todennut Euroopan neuvoston parlamentaarisessa yleiskokouksessa.

Mielenosoituksen yhteydessä luovutettiin myös Presidentille suunnattu avoin kirje, jonka kävi vastaanottamassa presidentin lehdistöpäällikkö Maria Romantschuk. Kirjeessä muistutettiin aiempien presidentille luovutettujen kirjelmien tapaan Halosta armahdusoikeudesta, jota käyttämällä hän voisi vaikuttaa ihmisoikeuksien toteutumiseen Suomessa. Minkäänlaisista vastausta tai kommenttia kirjeeseen presidentiltä ei tähän mennessä ole herunut.

SIMO HELLSTEN

Oikeusministeriön moka

Oikeusministeriö antoi tammikuun alussa Sami M. J. Niemisen puolesta aiemmin tehtyyn armahdusanomukseen varsin omituisen vastauksen. Lausunnossa ilmoitettiin Tasavallan Presidentin "jättäneen varteenottamatta" anomuksen, "koska se koskee jo suoritettua vankeusrangaistusta". Todellisuudessa Nieminen aloitti 197 päivän rangaistuksensa suorittamisen lokakuun alussa, joten laskennallisesti hänellä oli vastauksen saapuessa tuomiostaan vielä puolet jäljellä.

Presidentti on vastannut samalla tavalla kaikkiin kuluneen vuoden aikana totaalikieltäytyjien puolesta tehtyihin armahdusanomuksiin. Aiemmissä tapauksissa kieltäytyjät ovat kuitenkin todella ehtineet suorittaa rangaistuksensa loppuun ennen presidentin vastausta. Aseistakieltäytyjäliiton mukaan vastaus kuvastaa presidentin ja oikeusministeriön välipitämättömyyttä armahdusanomuksia kohtaan.

Ennen mielenosoitusta oikeusministeriön armahdusasioita valmisteleva

Avoin kirje, Helsingissä 1.2.2001

ARVOISA TASAVALLAN PRESIDENTTI

SIMO HELLSTEN

virkamies otti yhteyttä Aseistakieltäytyjäliittoon ja pahoitteli armahdusanomuksen käsittelyssä tapahtunutta virhettä. Hän ei kuitenkaan suostunut kommentoimaan sitä, miksi kaikki aiemmat armahdusanomukset on käsitelty vasta totaalkieltäytyjien suoritettua rangaistuksensa. Niemisen puolesta jätettiin heti päätöksen tultua uusi armahdusanomus.

Kampanja Sami M. J. Niemisen armahtamiseksi alkoi 2.10.2000, jolloin mielenosoituskulkue saattoi hänet vankilaan. Samin puolesta osoitettiin mieltä myös kansainvälisenä rauhanvankipäivänä 1. joulukuuta.

SAMPISA OINAALA

Kampanjan aiemmista vaiheista kerrottiin S&T:n edellisessä numerossa

TÄNÄÄN TORSTAINA 1. HELMIKUUTA järjestetään mielenosoitus Teidän virkasuontonne Mäntyniemen edustalla. Mielenosoitus vaatii parhaillaan vankeustuomiotaan suorittavan Sami M. J. Niemisen ja muiden totaalkieltäytyjien armahtamista.

Sami M. J. Nieminen aloitti siviilipalvelusrikoksesta saamansa 197 vuorokauden ehdottoman vankeusrangaistuksen suorittamisen Helsingin työsiirtolassa 2. lokakuuta 2000. Nieminen kieltäytyi sekä varusmieheksi siviilipalveluksesta, koska hän ei koe asevarustelun edesauttavan turvallisuuden rakentamista, eikä siksi halua marssia valtion organisoiman väkivaltakoneiston riveissä.

Nieminen on yksi niistä 56:sta nuoresta miehestä, jotka vuonna -99 tuomittiin vankilaan vakaumuksensa vuoksi. Totaalkieltäytyjien määrä on viime vuosina kasvanut voimakkaasti. Yhtenä syynä tähän on siviilipalveluksen kohtuuton pituus yleisimpään varusmiespalveluskaan verrattuna. Samasta syystä arvostettu ihmisoikeusjärjestö Amnesty International on tunnustanut jo 16 suomalaista totaalkieltäytyjää kansainvälisiksi mielipidevankeiksi. Tästä huolimatta eduskunta torjui jopa valtioneuvoston esittämän riittämättömän siviilipalvelusajan lyhennyksen.

Suomessa totaalkieltäytyjien vankeusrangaistukset ovat kansainvälisesti vertailtuna ankaria. Totaalkieltäytyjien tuomiot vastaavat esimerkiksi useista varkauksista tai pahoinpitelyistä langetettavia rangaistuksia. Suomen lainsäädäntö myös kohtelee aseistakieltäytyjiä epätasa-arvoisesti. Jehovan todistajat on

Suomessa erityislailla vapautettu uskonnollisen vakaumuksensa perusteella kokonaan asevelvollisuudesta, mutta muut vastaavan vahvan vakaumuksen perusteella asevelvollisuudesta kieltäytyvät tuomitaan ehdottomaan vankeuteen. Totaalkieltäytyjien rangaistusten voidaan Suomessa monilta osin katsoa rikkovan kansainvälisiä ihmisoikeussopimuksia.

Tähän mennessä Te olette käsitelleet totaalkieltäytyjien puolesta tehdyt armahdusanomukset, joita on tehty lähes kaksikymmentä, vasta vangittujen vapauduttua, joten kaikki anomukset on jätetty varteenottamatta. Myös Sami M. J. Niemisen puolesta tehty armahdusanomus sai Teiltä samanlaisen vastauksen. Niemisellä oli päätöksentekohetkellä kuitenkin yli puolet tuomiostaan suorittamatta, joten päätöksenne on tehty väärin perustein. Niemisen puolesta on jo tehty uusi armahdusanomus.

Teidät tunnetaan ihmisoikeusmyönteisyydestänne ja taustoistanne rauhanliikkeessä. Presidenttinä Teillä on mahdollisuus puuttua Suomen lainsäädännön ongelmakohtiin ja pelastaa Suomi Amnesty Internationalin adoptioiden tuomalta kiusalliselta kansainväliseltä julkisuudelta. Toivomme Teillä olevan rohkeutta itsenäiseen ja riippumattomaan päätökseen tässä asiassa.

Kunnioitavasti

SAMPISA OINAALA

Aseistakieltäytyjäliitto ry

JUGOSLAVIAN UUSI ARMAHDUSLAKI TERVETULLUT

– Tuhannet maanpakoon lähteneet kutsuntakieltäytyjät valmistautuvat palaamaan kotiinsa uuden armahduslain turvaamina

KAHDEKSAN VUODEN AJAN Nikola Milicevic, 32-vuotias ranskankielen ja kirjallisuuden opettaja, on harhaillut ympäri Eurooppaa. Tällä hetkellä hän on töissä myyjänä Prahalaisessa kultasepäntiik-keessä.

Nikola pakeni Serbiasta 1993 kun hän sai kutsun Jugoslavian armeijaan Bosnian konfliktin ollessa huipussaan. Hänet tuomittiin poissaolevana kutsunnoista kieltäytymisestä eikä siksi ole voinut palata Serbiaan. Nikola kuitenkin odottaa pääsevänsä palaamaan lähipäivinä ja vähintäänkin pääsevänsä käymään hänen maanpaossa olonsa aikana kuolleiden vanhempinensa haudalla.

Aikaisemmin tällä viikolla (12. 1. 2001) Jugoslavian parlamentti hyväksyi yleisen armahduslain, jolla armahdetaan tuhansia nuoria miehiä jotka kieltäytyivät taistelemasta Milosevicin sodissa sekä lähes 1 000 poliittista vankia, joista suurin osa Albaaneja. Vain vakavista rikoksista kuten terrorismista, rikoksista ihmiskuntaa ja kansainvälistä lakia vastaan tai huumausaineiden valmistuksesta ja myynnistä tuomitut jäävät armahduksen ulkopuolelle.

Laki tukee monia Jugoslavian viranomaisten tärkeitä poliittisia tavoitteita. Kutsuntakieltäytyjien armahtaminen oli keskeinen ja hyvin suosittu vaalilupaus. Monet hyvinkoulutetut nuoret voivat nyt palata takaisin kotiinsa, mikä auttaa maata merkittävästi eteenpäin.

Belgradin yliopiston professorin, Silvano Bolcicin tutkimus osoittaa noin 320 000 henkilön lähteneen Jugoslaviasta 90-luvun neljän sodan aikana. Noin 220 000 näistä maanpakoon läh-

teneistä oli nuoria. Poliittisten albaanivankien armahtamisella Belgrad ilmaisee halukkuutensa yhteistyöhön kansainvälisen yhteisön kanssa, jonka taloudellinen tuki on elintärkeää maan Milosevicin jälkeiselle siirtymäkaudelle.

Milosevicin ollessa vielä vallassa armahduskysymys nousi hallituksen ja opposition konfliktin polttopisteeksi. Joka kerta kun jälkimmäinen yritti nostaa asian esiin parlamentissa katkaisi ensimmäinen keskustelun maanpetossyytöksillä.

Kuten oli odotettavissa Milosevicin Serbian sosialistinen puolue, Jugoslavian vasemmisto (JUL) ja Vojislav Seselj'n Serbian radikaalipuolue (SRS) jotka ovat nyt itse oppositiossa, vastustivat armahduslakia totaalisesti liittovaltion parlamentin viimeaikaisissa keskusteluissa. Kukaan ei kuitenkaan odottanut mielipiteenvaihdon olevan aivan niin kiivasta.

Väittelyä höystettiin yhteenotoilla, uhkauksilla ja kiroilulla. Liittovaltion puolustusministeri Slobodan Krapovica ärsyyntyi Seselj'n solvaavista välihuuteluista niin paljon, että käveli SRS:n johtajan luo ja läimäytti häntä kasvoille. Seselj hyökkäsi kostamaan ja vain läheisten kansanedustajien väliintulo esti tilanteen päätyminen nyrkki-tappeluksi.

Ilmeetön Mirjana Markovic, Milosevicin vaimo ja JUL:n ainoa edustaja, katsoi tapahtumaa sivusta opposition eturivissä. Tämä oli hänen ensimmäinen esiintymisensä parlamentissa ilman hänen tavallista turvamiesjoukkoaan. Mustiin pukeutunut, ehostamaton ja kasvoista melko pöhöttyneen näköinen Markovic nousi sitten ylös

lisätäkseen oman panoksensa. Mur-
tuneella äänellä hän luki vankan isänmaallisen puheen, joka sai muut kansanedustajat vaihtamaan hämmästyneitä katseita. Jotkut jopa repesivät nauruun. Sitten liittovaltion liikenne-
ministeri Zoran Sami muistutti Markovicia siitä, että hänen poikansa Marko puuhaili vain leipomom avaamista Pozarevaciin ja hajuvesimyymlää Belgradiin kun muiden serbialaisten perheiden poikia kuljetettiin Kosovoon taistelemaan ja kuolemaan.

Suuri osa kutsuntakieltäytyjistä jotka pakenivat maasta elävät nykyään Unkarissa, koska Länsi-Euroopan maat olivat heiltä suljettuja. Budapest yksin on koti arviolta 20 000 kutsuntakieltäytyjälle. Monet heistä on tuomittu poissaolevina.

“Armeijan Kosovon mobilisaation aikana pakenin Unkariin,” kertoo Jovan, 30-vuotias insinööri. “Kun se oli ohi halusin mennä kotiin. Jugoslavian ja Unkarin välisellä rajalla jouduin pidätetyksi ja minulle kerrottiin että minut oli tuomittu poissaolevana viideksi vuodeksi vankeuteen. Olin onnekas koska vanhempani onnistuivat ratkaisemaan ongelman käyttämällä perheen suhteita. Vietin kuitenkin kolme päivää eristysellissä Nisin vankilassa. Se oli hirvittävä.”

Vaikka uusi laki on yleisesti hyväksytty, vain Jugoslavian kansalaisjärjestöt ja intellektuaalit ovat avoimesti kehuneet poliittisten albaanivankien armahdusta. Media, poliitikot ja suuri yleisö ovat vältäneet puhumasta tai kirjoittamasta tästä kiistanalaisemmasta kysymyksestä.

Kosovon konfliktin aikana Serbian poliisi pidätti satoja Kosovon albaa-

VAKAVAA ASIAA VÄKIVALLASTA

neja jotka sijoitettiin vankiloihin Serbian sisälle. Heidän syyttämisenä toteutettiin sarjassa nopeita poliittisia oikeudenkäyntejä täysin normaalin oikeudenkäyntijärjestyksen vastaisesti. Syytettynä terrorismista he saivat pitkiä vankilatuomioita. Flora Brovina, tunnettu albaanirunoilija ja ihmisoikeusaktivisti tuomittiin 12 vuodeksi vankeuteen.

Kun Milosevicin valta kukistettiin, virallinen menettelytapa albaanivankkeja kohtaan poistui. Syynä tähän oli erityisesti kansainvälisen yhteisön painostus. Presidentti Vojislav Kostunica vapautti Brovinan pian astuttuaan virkaan, mutta viranomaiset arvioivat yli 700 muun albaanin jääneen kalterien taakse Serbiassa.

Armahdus on antanut Serbian hallitukselle uuden pätevän syyn painostaa YK:n hallintoa Kosovossa (UNMIK) tutkimaan maakunnan kadonneiden tai kidnapattujen serbien kohtaloa. Serbian oikeusministeri Vladan Batic vaati hiljattain UNMIK:iä toimimaan tässä asiassa. "Koska Kosovo on yhä osa Serbiaa ja Jugoslaviaa, on loogista, että armahduslaki pätee niihin serbeihin, jotka ovat tuomittavana tai vankina Kosovossa," Batic sanoi.

Armahduslaki, kuten hallitus sanoi, on askel kohti epäoikeudenmukaisuuden minimointia. Ikävä kyllä lainsäädäntö ei voi tuoda takaisin niitä, jotka kuolivat Kosovon konfliktin tai muiden Milosevicin sotien aikana

IVAN NIKOLIC

(BCR No. 223, 2-March-01)

Ivan Nikolic on toimittaja Belgradilaisessa Vreme-lehdessä.

NOIN 200 000 SUOMALAISTA lasta kärsii joko fyysisistä tai psyykkisistä vammoista perheväkivallan takia, kertoo päivän uutiset. Toisaalta eräiden Gallup-kyselyjen mukaan Suomi kuuluu Euroopan kärkeäköihin väkivaltarikoksissa. Karua todellisuutta, mutta yksistään pieni katsaus iltapäivälehtien otsikoihin vahvistaa niiden sekä uutisten että Gallup-tulosten todenperäisyyden.

Mikä sitten tekee suomalaisen luonteenlaadun keskimääräistä väkivaltaisemmaksi? Näyttää siltä, että suurin osa suomalaisista väkivaltarikoksista tehdään alkoholin vaikutuksen alaisena. Taustalta löytyy myös tunne-elämän ongelmia; mustasukkaisuutta, pettymyksiä jne. Tässä yhteydessä näyttäisi pätevän sanonta: "Mikään asia ei ole niin huonosti, ettei sitä voi alkoholilla pahentaa." Alkoholin käyttöä ei kuitenkaan voi nähdä syynä, vaan seurauksena eli kun ei kyetä, osata tai haluta selvittää elämässä eteen nousevia ongelmia, nautitaan tuohon ristiriitaan liikaa alkoholia ja seuraukset siitä ovat yleensä huonot.

Löytyisikö yksi syy suomalaisten väkivaltaisuuden juuri tuosta taitamattomuudesta käsitellä erilaisia tunne-elämän kokemuksia? Jos lähtökohtana olisi se, että elämä on rakkauden koulua, jossa meillä on mahdollisuus oppia tuntemaan omaa itseämme toisten ihmisten avustuksella, silloin ensimmäisiä läksyjä tuossa koulussa olisi kärsivällisyyden ja itsehillinnän opettelu. Koska toiset ihmiset herättävät meissä käyttäytymisellään, ei vain lempeitä ja rakastavia tunteita, vaan myös pettymystä, katkeruutta tai jopa vihaa, niin tietoisuus kärsivällisyyden ja itsehillinnän tarpeel-

lisuudesta sekä sen konkreettinen harjoittelu, vähentäisi meissä ilmeviä väkivaltaisia taipumuksia. Tuo kärsivällisyys ja itsehillintä mahdollistaisivat myös sen, että kykenisimme paremmin suhtautumaan itsessämme nouseviin erilaisiin negatiivisiin tunteisiin.

Käsite, että jos ihminen ei pura tunteitaan ja patoaa ne, niin hän sairastuu, ei ole enää yksiselitteisesti totta, koska toisaalta lääkärit ovat todenneet, että suuttuminen on sydänsairaalle ihmiselle yhtä lailla haitallista kuin korkea verenpaine tai korkea kolesteroli. Monet seikat puhuvat siis vakavasti sen puolesta, että kasvatukseen kaivattaisiin muutoksia ja itse tahtoisin korostaa aikuiskasvatuksen tarpeellisuutta, koska aikuisten olotilat heijastuvat suoraan lapsiin ja nuoriin.

Ohje – älä suutu – on teosofikirjailija Pekka Ervastin (1875-1934) tiivistämä ajatus vuorisäärnasta (Matt. 5-7). Ervastin mukaan juuri vuorisäärnasta löytyy eettiset elämänohjeet jokaiselle ihmiselle, koska niiden sanomaa voi pitää universaalina ja yleisinhimillisenä. Mielestäni nuo elämänohjeet voisivat olla suurena apuna siinä kärsivällisyyden ja itsehillinnän opettelussa, jota jokainen aikuinen voisi tietoisesti harjoittaa suhteessaan väkivaltaan, vihaan ja suuttumiseen. Näin meillä olisi mahdollisuus ennaltaehkäistä niin perheväkivaltaa kuin myös muita ihmissuhderistiriitoja sekä luoda rauhanomaista ilmapiiriä ruohonjuuritasolla.

MARJA TAAVILA

Väinölän yhteisö
Vilpula

EUROOPAN UNIONIN MILITARISOINTI

OLI AIKA HELPOSTI ennustettavissa, että EU militarisoit itsensä. Itse asiassa yksi maailman johtavista rauhantutkijoista, TFF:n neuvonantaja Johan Galtung, ennakoiti tämän EU:ta käsittelevässä kirjassaan "Supervaltaa tekemässä" jo vuonna 1972. Suurvaltojen luonteeseen ei kuulu huomioida väkivallattomuuden, vuoropuhelun, suvaitsevaisuuden ja vain yhden roolin monista esittämisen suuruutta. EU, jonka päävoimat ovat entisiä siirtomaavaltioita ja nykyisiä ydinasevaltioita ja/tai kulttuurisesti väkivaltaisuuksia, alkoi militarisoitua noin kymmenen vuotta sitten Ranskan ja Saksan sotilaallisen yhteistyön myötä ja tämä kehitys sai lisää vauhtia ranskalais-brittiläisessä Saint Malon sopimuksessa vuonna 1998.

Ja nyt EU:n Nizzan huippukokous saattanee EU:n militarisoimisen peruuttamattomaan suuntaan, joka johtaa todennäköisimmin uuteen kylmään sotaan.

Tällä hetkellä niinsanottu Eurocorps johtaa muodollisesti NATO/KFOR:ia Kosovossa. Sisäisesti EU kamppailee luodakseen yhä syvempää vertikaalista integraatiota, ts. enemmän ja enemmän standardisointia ja harmonisointia yhä useammalla alueella sekä horisontaalista integraatiota yhä useamman ja useamman maan kanssa. Ulkosuhteissaan se päätti huippukokouksessaan Suomessa vuosi sitten ryhtyä maailmanlaajuisiksi tekijäksi muodostamalla huomattavan kokoisen sotilaallisen nopean valmiuden joukon vuoteen 2003 mennessä.

On useita esityksiä, jotka vievät kehitystä "Euroopan Yhdysvaltojen" (USE) suun-

SIMO HELLENEN

taan, on yhteinen valuutta, yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka, yhteinen tai harmonisoitu lainsäädäntö – sellaisten rakenteiden ja toimintojen suuntaan, että EU vaikuttaa koko ajan enemmän supervallalta, jolla on presidentti. On koko ajan kiihtyvää siviili- ja sotilasteollisuuden integrointia ja rationalisointia. Ja 6. joulukuuta alkavassa EU:n huippukokouksessa Nizzassa Etelä-Ranskassa on esillä Euroopan perusoikeuskirja.

Retoriikka ja todellisuus

Meille kerrotaan, ettei Euroopan "armeija" ole näköpiirissä. Mutta voiko EU todellakin edetä integraatiossa käytännössä katsoen kaikilla muilla aloilla päätyttyä siihen, että sillä on jotakin joka vaikuttaa yllättävän integroituneelta armeijalta? Jos voi, kyseessä on ainutlaatuinen tapaus historiassa. Eikö juuri puolustus- ja sotilasasioiden luonne ole sellainen, että ne

vaativat keskittämistä, keskusvaltaa, harmonisointia, keskinäistoimivuutta, standardisointia ja integraatiota enemmän kuin useimmat siviilialueiden alat?

Vuosi sitten asetetun yleisavoitteen mukaan joukon suuruudeksi vuonna 2003 oli suunniteltu 60.000 sotilasta. Tähän mennessä mukana on kuitenkin melkein 70.000. Reserviläiset mukaanlukien määrä nousee 225.000 ihmiseen aseissa. Eikä varsinaisesti

perinteisissä rauhanturva-aseissa. Muun varustuksen ohessa esim. Ruotsi on antanut AJS 37 Viggen -hävittäjiä, sukellusveneen, korvetteja ja mekanisoidun pataljoonan. Britannia on luvannut 18 sotalaivaa ja jopa 72 taistelulentokonetta.

Ministerit kertovat kansalaisille, että se on katastrofiapua, humanitaarista apua, luonnonkatastrofeja, miinaraivausta ja rauhanturvaamista varten. Se toimii diplomatian tukena ja sitä käytetään vain viimeisenä turvana, kun kaikkea muuta on yritetty, jotta konfliktien purkautuminen väkivaltaiseksi taisteluksi estetäisiin. Mutta jos se suunnitellaan Kosovon tapauksen perusteella, perustana on nimenomaan esimerkki ennaltaehkäisevän diplomatian epäonnistumisesta, esimerkiksi diplomatiasta, joka tukee voimaa.

Kriisinhallinnan siviililottuvuudet

Meille kerrotaan myös, että EU:n tärkein osa on siviililuontoinen ja siviilikriisinhallinta, johon liittyvät konfliktinanalyysi, ennakkovaroitusten etsiminen ja väkivaltaa ennaltaehkäisevä diplomatia, on tärkein asia. Kuitenkaan olemassa oleva rakenne ja voimavarojen jakaminen ei tue tätä.

Aikaisemmin komissio oli kehittänyt 25 kategorian luettelon (joka sisälsi 300 erityistä toimenpidettä) siviilikriisinhallintaan. Niiden joukosta löytyy käytännössä mtä tahansa, kuten terrorismin vastaisia operaatioita, vapaiden tiedotusvälineiden tukemista, tiedustelu- ja oikeushenkilökunnan kouluttamista tai

konfliktinratkaisun koulutuskeskuksia. Niinpä on asetettava joitakin prioriteetteja.

Tämän vuoden kesäkuussa pidetyn EU:n Feiran huippukokouksen dokumenttien mukaan kriisinhallinnan siviiliaspekteja selvittävä väliaikainen komitea kokoontui ensimmäisen kerran vain kolme päivää ennen huippukokousta (16. kesäkuuta) ja on tuskin saattanut kehittää paljoakaan identiteettiä.

Feiran dokumentin 3. luku lähestyy siviililottuvuutta tällä tavalla: "Unionin kapasiteetin vahvistamisen kriisinhallinnan siviililottuvuuksien osalta tulisi ennen muuta tarjota sille sopivat keinot kohdata monimutkaisia poliittisia kriisejä:

- toimimalla konfliktien purkautumisen tai eskalation estämiseksi;
- rauhan ja sisäisen vakauden lujittamisella yhteiskunnan siirtymäkauden aikana;
- varmistamalla kriisinhallinnan sotilaallisten- ja siviililottuvuuksien toisiinsa täydentävyys kattamaan Petersbergin velvoitteiden koko ala."

Kuinka tämä toteutetaan käytännössä? Päämäärän muotoilun jälkeen ensisijaiset alueet määritetään näin:

- (I) Poliisi – yhteistyö kriisien aikana, yhteydessä:
- (II) Lain voiman vahvistamiseen – esim. auttamalla oikeus- ja rangaistusjärjestelmän uudelleenpystyttämisessä siirtymäkauden- ja/ tai konfliktin-/sodan-

jälkeisen jälleenrakennuksen yhteiskunnissa.

(III) Siviilihallinnon vahvistamiseen – asiantuntijoiden kouluttaminen eri virkoihin romahtaneiden hallintojärjestelmien uudelleenpystyttämiseksi;

(IV) Siviilien suojelemiseen – kuten etsintä ja katastrofiapu.

Kaikkien pitäisi pystyä näkemään selvästi seuraava: kaikki viittauksen siviililuontoiseen konfliktihallintaan – konfliktianalyysi, ennakkovaroitukset, konfliktien inhimillisten ulottuvuuksien huomiointi, sovittelijoiden, rauhanturvaajien, sosiaaliohjeiden, psykologien, konfliktinratkaisun asiantuntijoiden ja neuvottelijoiden kouluttaminen, toiminta kansalaisyhteiskunnan vahvistamiseksi, sovittelu ja anteeksiantaminen – puuttuvat silmiinpistävästi.

EU vastaan YK ja ETYJ

Feiran huippukokous päätti, että EU:n joukkojen tulisi olla käytettävissä "sekä vastauksena YK:n tai ETYJ:n kaltaisen johtavan toimijan pyyntöön että, milloin tarkoituksenmukaista, itsenäisenä EU:n toimintana." Se päätti myös "ehdottaa NATO:lle neljän EU:n ja NATO:n välisen 'ad hoc-työryhmän' perustamista käsittelemään asioita, jotka liittyvät seuraavaan kontekstiin: turvallisuusasiat, kapasiteettipäämäärät, modaliteetit jotka mahdollistavat EU:n pääsyn NATO:n resursseihin sekä pysyvien EU:n ja NATO:n välisten konsultaatiojärjestelyjen määrittäminen."

Ollessaan historiansa huipulla rauhanturvajärjestönä YK:lla oli noin 70.000 sinibaretta. Lokakuun loppuun 2000 mennessä määrä oli laskenut 37.000:een; luku sisältää tarkkailijat, siviilipoliisit ja sotilaita. Britannia, jolla on 312 YK-rauhanturvaajaa, varustaa 12.500 sotilasta EU-joukkoihin. Ruotsi osallistuu EU:n joukkoihin 1.500 sotilaaan voimin; sillä on puolestaan 192 YK-rauhanturvaajaa, joista 46 on sotilaita.

Jos Euroopan voimakkaimmat valtiot haluavat YK:n olevan johtava rauhanturvaaja, on erikoista, että tuolta järjestöltä on systemaattisesti ammennettu pois rahoitusta, ihmisvoimaa ja legitimeettiä – samaan aikaan kun EU suunnittelee rakentavansa kaksi kertaa suuremman operatiivisen joukon kolmessa vuodessa. Kyseessä ovat samat maat, jotka eivät koskaan kyenneet antamaan tarpeeksi hyvin koulutettuja, kevyemmällä ja vähemmän kehittyneellä aseistuksella varustettuja sinibaretteja maailman tärkeimmällä rauhanturvajärjestölle YK:lle (esim. aikoinaan Srebrenicaan). Kyseessä ovat myös maat, jotka viime vuoden pommitusten aikana rikkoivat YK:n peruskirjan periaatetta "rauhan luomisesta rauhanomaisin keinoin" ja jättivät hankkimatta YK:n mandaatin toiminnalleen.

Ruotsin pääministeri väittää, että EU:n sotajoukko tulee avustamaan myös YK:ta. Mutta tämä nostattaa välittömästi kysymyksen: mikseivät USA ja EU päättäneet viimeinkin tehdä YK:ta sellaiseksi mikä sen tulisi olla ja miksi sillä oli mahdollisuus tulla vanhan kylmän sodan päättymisen jälkeen?

Kosovosta EU:n turbo-militarisoitumiseen

Tärkein yksittäinen tekijä sen poliittisen ilmapiirin luomisessa, jossa EU:n turbo-militarisoituminen nyt tapahtuu, ovat Kosovon kokemukset viime vuonna. Euroopan johtajat näkevät, että amerikkalaiset valtasivat näyttämön, ottivat diplomaattisen johtajuuden, joka sysäsi eurooppalaiset NATO-maat lähes sivustakatsojan rooliin. Johtavat EU/NATO-maat ymmärsivät rakenteellisen heikkoutensa ja kyvyttömyytensä jakaa taakkaa ja tukea diplomaattisia pyrkimyksiään sotilaallisella voimalla.

Ohimennen saattaisi huomauttaa, että Kosovo on paras yksittäinen esimerkki kyvyttömyydestä a) tehdä konfliktista diagnoosi, b) puuttua ennakkovaroituksiin, c) käyttää ennakkokuuntelua ja d) lähestyä tilannetta jokseenkin luovien ja hyväksyttävien konfliktinlievittämis- ja sovittelualoitteiden avulla. Kyseessä on myös esimerkki salaisesta asekaupasta ja sotilaallisesta koulutamisesta, tiedustelupalvelujen tunkeutumisesta rauhanvaltuuskunnan joukkoon, kaksinaamaisuudesta ja lännen liittoutumisesta kovalinjaisten separatististen nationalistien kanssa ja vastaavasti malttilisten, väkivallattomien poliittisten toimijoiden sivuuttamisesta.

Yksinkertaisena tosiasiana pysyy, riippumatta puhutaanko siitä läntisessä valtarihtalehdissä: olemme kauempana todellisten ongelmien ratkaisemisesta kuin koskaan ennen. On myönnetty, että jotkut lännen johtajat kertoivat kansalaisilleen melkoisen joukon osatoukiksi tai räikeiksi valheiksi osoittautuneita asioita oikeuttaakseen 78-päiväiset pommitukset. Yhtään alueen syvää ja monimutkaista

konfliktia ei ole ratkaistu – viisi vuotta Daytonin sopimuksen ja puolitoista vuotta pommitusten jälkeen.

Parhaillaan läsnäolevat kansainväliset valtuuskunnat ovat rahapulassa, eivätkä ne ole kyenneet estämään etnistä puhdistusta, laittomuutta ja autoritarianismia Kosovossa huolimatta siitä, että niillä on lakia ja järjestystä turvaamassa enemmän sotilaita ja siviilejä kuin Belgradilla koskaan oli. Kosovosta on tullut voimakas vedenjakaja, ellei käännekohta, euro-atlanttisissa suhteissa; se jätti EU:n mutisemaan ääneen vastausta sille, mitä amerikkalaiset tosiasiansa sanovat: me hoidimme pommitukset ja perustimme tukikohtamme sinne, me maksoimme suurimman osan kaikesta – nyt on teidän vuoronne hoitaa rauha. George W. Bushin lähipiirit enemmän kuin vihjailevat, ettei USA jää enää pitkäksi aikaa. Niinpä Eurooppa saattaa juuttua hoitamaan äärimmäisen kalliiksi käyvää, umpikujaan ajautunutta protektoraatti-Kosovoa seuraavien muuttaman vuosikymmenen ajan.

Niinpä ensin oli Kosovo, sitten Kosova ja näköpiirissä olevan tulevaisuuden ajan tulee olemaan ”Kaosovo.” Diplomaattisesta-, moraalisesta- ja rauhantekemisfiaskosta ollaan nyt tekemässä toimintamallia. EU:n toimesta.

Lopuksi historian väkivallaton ironia ansaitsee tulla mainituksi. Kosovonalbaanit aloittivat väkivallattomalla kamppailulla eivätkä saaneet länneltä muuta kuin kauniita sanoja. Lopuksi heillä oli

äärimmäisen väkivaltainen poliittinen voima, jolla oli lännen tuki takanaan. Sitä vastoin Serbian muodostavat kansallisuudet olivat yli vuosikymmenen teljettyinä sekä Milosevicin sisäisen vankilaan että lännen asettamaan ulkoiseen vankilaan – lyhyesti kyseessä oli laajamittainen väkivalta. Kuitenkin he onnistuivat välttämään sen mitä me kaikki pelkäsimme, nimittäin sisällissodan ja muun hirvittävän sisäisen väkivallan, ja murtautuivat vankilastaan väkivallattomuuden keinoin. Virallisesti länsi tukee heitä. Mutta kuinka kauan, jos he eivät myönnä lännen vaatimuksiin? (Jos Kostunica pysyy samana Vojeslav Kostunicana jonka tunnen – niinkuin uskon hänen pysyvän – hän ei ole mies, jonka länsi haluaa nähdä pitkäaikaisena kumppanina).

Kysymys oli muustakin kuin Kosovosta

Ei ole vaikea huomata, ettei Kosovossa ollut kysymys yksinomaan, ehkei edes ensisijaisesti, Kosovosta. Kysymys oli

- 1) yhdestä elementistä EU:n yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan rakentamisessa sen matkalla ”ylös” ;
- 2) astinlaudasta NATO:n laajentumisessa ja laajentumiseen,
- 3) mahdollisuudesta pidellä kovasti heikentyntä Venäjää, ja

- 4) mahdollisuudesta parantaa pääsyä Kaukasuksen öljyn ääreen.

Lisäksi

- 5) sitä voitaisiin käyttää poltopisteinä kolmen keskinäisyyhteessä olevan konfliktinmuodostuman ja strategisen näyttämön muuttamiseen: Balkanin, Lähi-Idän ja Kaukasuksen. Se antagonisoi Venäjän, useita naapurimaita alueella, Intian ja Kiinan, ja tulevaisuuden historioitsijat saattavat hyvin kuvata sitä uuden kylmän sodan asetelman muodostumisenä lännen ja näiden valtavien voimien välille.

Serbian-Kosovon konfliktia voitaisiin myös käyttää

- 6) markkinatalouden edistämiseen; Rambouilletin sopimustekstissä luki, että Kosovon talouden tulee toimia markkinatalouden perustalta – kuten oli ollut myös Daytonin sopimuksessa. Länsi saattaisi saada jalansijan kerralla ja kaikilla aloilla, levittää läntisiä arvoja ja instituutioita – ja sotilassaappaita – kaikkialle Kosovoon; lyhesti sanottuna
- 7) väkivallattomuus hävisi, armeijat voittivat.

Lisäksi

- 8) koko asiaa voitaisiin käyttää todisteena siitä, että USA ja NATO, ei EU eikä

BURMAA VAPAUTTAMASSA

BURMA-AKTIVISTIT näkyivät New Yorkin ja Washingtonin kaduilla syyskuussa, kun itseään "historian suurimmaksi valtionpäämiesten tapaamiseksi" kutsunut paljonkohuttu Millenium-huippukokous kokoontui YK:ssa. Yli 80 mielenosoittajaa – mukanaan lähes nelimetrisen vapaan Burman symbolia, taistelevaa riikin-kukkoa esittävä nukke – kokoontui 8. syyskuuta Burman YK-lähestystön luona New Yorkissa pitäen puheita, järjestäen katuteatteria ja osoittaen mieltään osana "kansojen huippukokous"-teemalla tuona päivänä järjestettyjä mielenosoituksia. Samana päivänä Washingtonissa, jossa on viikkojen ajan järjestetty mielenosoituksia vapautusliikkeen tueksi ja Nobelin palkinnon vastaanottajan Aung San Suu Kyin ja muiden Kansallisen demokratialiiton jäsenten vapauttamisen puolesta, mielenosoittajat levittivät riikin-kukko-lipun sotilashallituksen laittoman lähetystön rakennuksen ylle. Tämän kirjoittamisen aikoihin Burma-aktivistit yrittävät saada kerättyä ympäri maailmaa miljoona allekirjoitusta vetoomukseen, jossa vaaditaan Burman juntan asettaman YK-lähetystön erottamista.

Kolonialismin pitkä varjo

Vaikka sorto lisääntyikin, nykyinen poliittinen, yhteiskunnallinen ja taloudellinen tilanne Burmassa (jolle sotilasjunta antoi uuden nimen Myanmar, mutta jota juntan vastustajat yhä kutsuvat Burmaks) ei ole mitenkään uusi ja yllättävä. Lyhyt johdatus

FREE BURMA

maan historiaan asettaa nykyiset tapahtumat puitteisiinsa.

Maa, jota kerran ihailtaan hedelmällisen maaperänsä, omavaraisuutensa, korkean lukutaitoprosenttinsa ja esimerkiksi koulutusjärjestelmänsä sekä moninaisuutensa johdosta, kulki samaa tietä kuin muutkin Britannian siirtomaat. Hajoita ja hallitse -strategia kiihdytti etnistä vihanpitoa, joka jatkuu edelleen. Imperialismi antoi sijaa isolationismille maan itsenäistymisen jälkeen. Maahan pystytettiin sille vieraat sotilaalliset ja hallinnolliset rakenteet, jotka, riippumatta siitä hyväksyttiinkö ne vai ei, muuttivat sen ikuisiksi ajoiksi.

Britannian vallan aikana karenit, Burman toiseksi suurin etninen ryhmä, olivat etuoikeutetussa asemassa paljon lukuisampiin burmalaisiin verrattuna. Karenit olivat näin ollen ryhmänä briteille lojaille, kun taas burmalaiset kapinalliset kamppailivat – yhdessä

vaiheessa Japanin tuella – kaa-takseen brittien siirtomaa-hallinnon taistellen samalla kareninaapureitaan vastaan. Burma itsenäistyi ennen muita Britannian siirtomaita. Kuitenkin juuri ennen itsenäisyyden muodollista voimaanastumista itsenäisyystaistelun sankarit, mukaanlukien kansallissankari kenraali Aung San, salamurhattiin kun heidän piti astua virkoihinsa. Epävarma demokratia kuitenkin pystytettiin ja se kesti vuoteen 1962, jolloin armeijan komentaja kenraali Ne Win kaappasi vallan. Hän ja hänen burmalaiset sotilasjoukonsa ovat hallinneet maata siitä lähtien murskaten brutaalisti karenien ja muiden etnisten ryhmien vastarinnan.

1970- ja -80-luvuilla demokratialiike voimistui. Vuonna 1988 sotilashallitus murhasi 10.000 väkivallatonta mielenosoittajaa ja pidätti tuhansia muita saaden aikaan pakolaistaallon. Pakolaisten määrä on

nykyään noin 300.000. Luottaen kykynsä voittaa kun oppositio oli tapettu, vankiloissa, lamautettu pelottelemalla tai maanpaossa, kenraalit järjestivät vaalit vuonna 1990. Heidän laskelmansa kuitenkin osoittautuivat vääriksi. Kansallinen demokratialiitto, johdossaan surmatun sankarin Aung Sanin tytär Aung San Suu Kyi, jolle myönnettiin Nobelin rauhanpalkinto vuonna 1991, sai yli 80% parlamentin paikoista. Demokratialiiton johtajat pidätettiin ja heitä terrorisoitiin, eikä heidän koskaan sallittu ottaa vaaleissa voittamaansa valtaa. Jotkut parlamenttiin valituista pakenivat ja muodostivat nykyisen pakolaishallituksen.

Puuttuvat ihmisoikeudet

Kaksi toisiinsa liittyvää ongelmaa saastuttavat maata tänään. Ensinnäkin etninen vihanpito, joka luotiin kolonialismin aikana ja joka Burman itse-

näistyttyä on synnyttänyt itsepuolustusarmeijoiksi maan etnisillä rajalinjoilla muuttuneita sissiliikkeitä. Toisekseen juntan – joka aikaisemmin tunnettiin nimellä Valtion lain ja järjestyksen palauttamisen neuvosto (SLORC) ja nykyään nimellä Valtion rauhan ja kehityksen neuvosto (SPDC) – poliittinen repressio, joka koskettaa jokaista 46 miljoonaa burmalaista.

Ihmisoikeusrikkomukset on dokumentoitu laajasti. Pienet kansalaisjärjestöt kuten Earthrights International, suuret kansalaisjärjestöt kuten Human Rights Watch ja Amnesty International, hallitusten elimet kuten USA:n ulkoministeriö ja kansainväliset järjestöt kuten YK:n Kansainvälinen työjärjestö (ILO) ovat kaikki julkaisseet laajaan tutkimusaineistoon perustuvia raportteja Burman oloista. Sotilashallinnon alla ovat arkipäivää pakkotyö sotilashallituksen palveluksessa, lapsityö, poliittiset murhat ja tuomitsematta teloittaminen sekä katoamiset, naisten raiskaukset ja kaupittelu, mielivaltaiset pidätykset, vangitsemiset, karakoittaminen ja maanpakolaisuus, sanan-, lehdistön- ja kokoontumisvapauden kieltäminen, oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin kieltäminen sekä uskontoon, sukupuoleen, rotuun, kieleen, etniseen taustaan tai vammaisuuteen perustuva syrjintä ja jopa kidutus.

Ruohonjuuritason organisointia

Tässä ei sinänsä ole mitään uutta: kansaa on terrorisoitu näillä väärinkäytöksillä yli 35

FREE BURMA

vuotta ja kansainvälinen ruohonjuuritason yhteisö on osallistunut erilaisiin kampanjoihin viimeisten 12 vuoden ajan. Uutta on sen sijaan jännityksen kasvu maan sisällä ja liike sen ulkopuolella. Tiedotuskampanjat, solidaarisuusaktiot, kuluttajaboikotit, sanktiot ja suunnitelmät investointien poisvetämisestä ovat lisänneet tietoisuutta ja heikentäneet sotilajuntan asemaa. Sen jälkeen kun Aung San Suu Kyi vapautettiin seitsemän vuotta kestäneestä kotiarestista 1997, armeija on pysäyttänyt hänet joka kerta, kun hän on yrittänyt matkustaa tapaamaan

muuta Kansallisen demokraattiliiton jäseniä. Pelkästään viime kesänä sotilaat pysäyttivät hänet kahdesti ja pitivät häntä ja muutamia tovereitaan pakettiautossa 10 päivää elosyyskunn vaihteessa. 22. syyskuuta sotilashallitus sulki Suu Kyin ja muita puolueen jäseniä heidän koteihinsa, katkaisi heidän puhelinlinjansa ja esti useimpien vierailijoiden pääsyn heidän luokseen. 13. lokakuuta hallitus julisti demokraattiliiton laittomaksi puolueeksi ja toimitti häätöilmoituksen puolueen keskus-

Burman solidaarisuusaktivistit uskovat, että nyt on kriittinen aika laajemmalle kansainväliselle aktivismille. Lisääntyvät sortotoimet demokraattiliittoa ovat saaneet muiden maiden hallitukset taas puhumaan sotilashallitusta vastaan. Tällä kertaa ruohonjuuritason yhteisö ei kuitenkaan usko, että sanat ovat tarpeeksi. He haluavat maailman myös toimivan.

Etelä-Afrikan apartheidin vastaisen liikkeen hengessä Burman puolesta toimivat aktivistit ovat aloittamassa ”YK-edustus”-kampanjan. Vuonna 1974 YK:n yleiskokous kieltäytyi tunnustamasta Etelä-Afrikan apartheid-hallituksen edustajien valtakirjoja. Yleiskokous eväsi heiltä oikeuden osallistua järjestön toimintaan ilmoittaen, että maan hallitus on rikos ihmisyyttä vastaan eikä edustanut kansaansa.

Samalla tavoin kansa kielsi vuoden 1990 vaaleissa myös sen bruttaalin hallituksen, joka istuu ”Myanmarin” paikalla YK:ssa. Hallitus hallitsee väkivallalla ja väittää häpeämättömästi, että sen oikeus hallita maata on seurausta sen vallan kansainvälisestä tunnustamisesta. Burmalaiset pakolaiset ja kansainväliset aktivistit toivovat voivansa hajottaa tämän myytin tulevaisuudessa pyytämällä kansainvälistä yhteisöä hylkäämään Valtion rauhan ja kehityksen neuvoston ja tunnustamaan sen sellaiseksi mitä se on: rikos ihmisyyttä vastaan.

NISHA ANAND

Nonviolent Activist November-December 2000

IKUISUUSKYSYMYKSIEN ÄÄRELLÄ – eli paikallistoiminnan kehittäminen

ASEISTAKIELTÄYTYJÄLIITTO järjesti paikallisosastojen tapaamisen 27.1.2001 Jyväskylässä tarkoituksenaan herättää keskustelua paikallistoiminnan luonteesta ja kehittämisestä. Teema lienee tuttuakin tutumpi jokaiselle kansalaisjärjestötoimintaan osallistuneelle – niin usein se nousee keskustelujen aiheeksi. Kysymyksen ikuisuusluonteen alle ei ole kuitenkaan syytä tukehtua; keskusteluissa tulee esille aina myös uusia näkökulmia.

Paikalla 11 henkilöä ja kaksi koiraa

Valitettavasti paikallisosastotapaaminen ei toteutunut kirjaimellisesti paikallisosastojen tapaamisena, vaan paikalle saapui jyväskyläläisten lisäksi vain helsinkiläisiä. Tapahtumaa kohtaan oli kyllä osoitettu mielenkiintoa kentällä, mutta syistä ja toisista paikalle ei päässyt useampien ryhmien väkeä. Tilaisuus avattiinkin toteamalla, että vastaavalle tapaamiselle voisi olla tilausta jälleen jonkin ajan kuluttua.

Paikallistoiminnasta ja sen kehittämisestä virisi kuitenkin hedelmällinen keskustelu, jonka aikana käytiin läpi muun muassa sitä, mitä AKL:n paikallistoiminta on käytännössä ollut, millaisia kehittämismahdollisuuksia siinä on ja millainen rooli paikallisosastoilla on suhteessa emojärjestöön.

Vaihtelevaa toimintaa vaihtelevalla aktiivisuudella

Paikallisosastojen toiminta koostuu tyypillisesti Sivari & Totaali -lehden levittämisestä ja lehteen kirjoittamisesta, pamflettien ja kirjojen myymisestä, kutsuntakampanjoiden toteuttamisesta, yleisönosastokirjoitusten laatimisesta sekä

tapahtumien ja tempausten järjestämisestä (esim. yleisötillaisuudet ja keikat). Lisäksi monet paikallisasiivrit osallistuvat REA -kampanjaan. Toiminnan vireyden vaihtelee kuitenkin suuresti ajankohdan ja paikkakunnan mukaan.

Yleistäen voi todeta, että paikallisosastojen rooli muotoutuu seuraavasti: 1) AKL:n kampanjoihin osallistuminen, 2) materiaalin ja tiedon levittäminen sekä 3) paikallisen antimilitaristisen toiminnan järjestäminen. Näiden lisäksi keskustelussa nousi esiin, että paikallisosastoilla on 4) kontakteja sivareihin ja totaaleihin sekä 5) mediaan. Paikallisosastojen olemassaolo myös 6) rohkaisee AKL:n ”maakuntien” jäsenistöä ja muita antimilitaristeja toimintaan.

Verkoston verkostoituminen

AKL:lla on tällä hetkellä paikallisosastoja kuudella paikkakunnalla. Merkittävimpiä viime aikaisia muutoksia kentällä ovat olleet Hämeenlinnan osaston virallinen lakkauttaminen ja Tornion osaston virallistaminen. AKL:n tukemia REA -ryhmiä on lisäksi useilla paikkakunnilla.

Keskustelussa nousi esiin tarve selkeyttää ”paikallisosastokuvioita”. Nykyisen toimistopaikallisosastot -rakenteen tilalle suunniteltiin kolmitasoista verkostoa, jossa olisi edellä mainittujen lisäksi paikallisia kontaktihenkilöitä. Osa nykyisistä paikallisosastoista voitaisiin tällöin muuttaa kontakteiksi ja paikallisosastoiksi jäisivät vain ne paikkakunnat, joilla on vakiintunutta toimintaa. Paikalliskontakteja voitaisiin puolestaan hankkia myös jäsenistön ulkopuolelta, esi-

merkiksi muiden järjestöjen paikallisyryhmistä.

Näin verkostomme saataisiin toisaalta laajenemaan ja toisaalta vastaamaan täsmällisemmin todellista toiminnallisuutta.

Solmukohtia ja avausyrityksiä

Nykyisen paikallistoiminnan ongelmiksi koettiin ensinnäkin se, että aktiivit eivät aina hahmota, mitä paikallisosastotoiminta voisi olla. Osin ongelma liittyy toiseen ongelmaan, eli siihen, että paikallisosastojen yhteydenpito toimistoon ja muihin paikkakuntiin on vähäistä. Tästä johtuen kukaan ei tiedä, mitä toiset puuhaavat, eivätkä innovaatiot lieviä. Keskustelun kehittämiseksi päätettiin rohkaista eri osastoja kertomaan kuulumisistaan ahkerammin Sivari & Totaalissa sekä sähköpostilistalla.

Paikallisosastojen kontaktit lähialueensa sivareihin ja totaaleihin ovat valitettavan heikkoja, mikä on kostautunut esimerkiksi sivarilakkoja organisoitaessa. Tilanteen helpottamiseksi päätettiin toimittaa Sivari keskuksen ilmoitustauluille AKL:n osastojen ja kontaktihenkilöiden yhteystietoja sekä kannustaa sivareita ottamaan yhteyttä palvelupaikkaansa lähimpään osastoon tai kontaktiin.

Keskustelussa todettiin myös, että paikallisosastot voisivat edistää sivareiden ja muiden antimilitaristien verkostoitumista ja hankkia kontakteja järjestämällä helposti lähestyttäviä tapahtumia, kuten bileitä ja keikkoja. Näistä voitaisiin tiedottaa AKL:n toimesta esimerkiksi Sivari & Totaalissa sekä palvelupaikkakirjeissä.

Kontaktien syntyminen edistäisi kampanjoiden toteuttamisen lisäksi myös paikallisosastojen roolia aseistakieltäytysten oikeuksien valvonnassa.

Viimekertaisen sivarilakon organisointi paljasti, että paikallisosastot eivät aina sitoudu kampanjoiden toteuttamiseen. Toisaalta kutsuntakampanja on aivan päinvastainen esimerkki: viime syksyisen kampanjan hyvä onnistuminen oli nimenomaan osoitus paikallistason aktiivisuudesta. Kutsuntakampanjaa onkin hyvä kehittää edelleen tärkeänä paikallistoiminnan muotona. Ensi syksyn kampanjan toteutusta päätettiin ideoida erityisesti tältä kanalta (esim. varjokutsuntojen järjestäminen eri paikkakunnilla).

Mainostettakoot vielä lopuksi Puolustusvoimien www-sivuja <<http://www.mil.fi/>>, joilta löytyy mm. Paska-voimien tapahtumakalenteri. Jos jokin otollinen tapahtuma sijoittuu lähialueellesi, niin harkitse asianmukaisia toimia. Erityisesti jokavuotiset itsenäisyyspäivän pullisteluparaatit olisivat oiva vastatoiminnan kohde.

Siispä kohti kevättä ja yleistä liikekannallepanoa antimilitarismin puolesta!

PS. Allekirjoittanut ottaa mielellään vastaan palautetta kirjoituksesta ja erityisesti ajatuksia paikallistoiminnan kehittämiseksi. Kokoan kommenttien pohjalta paikallistoimintaan liittyvää ideaperäistä kaikkien käyttöön.

JUKKA PELTOKOSKI

jukpelto@cc.jyu.fi
050 338 0038

VAROKAA VOITTAJAT

nykyajan vaeltava sielu
ei vaella tähdissä auringossa
sateenkaaren loistossa tai tummansinisessä yössä
vaikka siinä niitä olisikin

nykyajan sielu vaeltaa lähiössä
jonka seinät ovat sata nuutunutta kuuta

toimettomuudessa ja työttömyydessä
joille aurinko kääntää selkensä

materialismin kaatopaikoissa
joissa ihminen näyttää
elämästä kynsin hampain roikkavalta hyeenalta

uuden rakentamisen juurettomuudessa
jonka sisäkuva on autiomaan kuilu

erikoistumisen kielirajoissa
jotka ovat kuin vankilan muurit

näissä kaikissa ja paljon muussakin
nykyajan sielu vaeltaa
sisällään synnyttäen kapinan latauksen
jonka suomalainen jurous peittää
kuin yö päivän

mutta silloin
valistuneet sisimmäiset huutavat:

räjähdä kapina räjähdä
puhalla tuuli puhalla
puhalla lujaa
puhalla kuoret pois
paljasta ihminen

ja vaikka valtaapitävien sateen ropina
saa huudon kuulostamaan vain kuiskaukselta
niin kuiskauksestakin on lähtenyt suuria tapahtumaan
sillä kuiskauskin kuuluu
ja hyvä kuiskaus voi vyöryä myrskyn lailla

ja silloin... VAROKAA VOITTAJAT

KALLE SYSIKASKI

SHAKAALI

edellä juoksevaan
kaiken tieltänsä pyyhkäisevään hiekkaan
liian harvoin yltävä autiomaan tuuli
toi shakaalin nenään raadon hajun

shakaali otti saaliinsa
horroksessa olevan ihmisen

ihminen ei enää jaksanut yltää elämään
ei sielunsaakaan voimalla
sillä sielu
se oli typistetty

shakaali vei sielunkin mennessään
ja sai kaiken näyttämään vain lihalliselta

mutta tämän shakaalin nimi
ei ollut Carlos
tämän shakaalin nimi oli:
COKE – THE REAL THING

KALLE SYSIKASKI

KOMPARATIIVI-ITSETUNTO

Sanoit, että otetaan asia asiana
mutta mä tylytin sua
tunsin olevani parempi

Kysyit käykö näin
mä sanoin, ettei käy
tunsin olevani yläpuolellasi

Sanoit, että yritä nyt ymmärtää sitä
mä sanoin, että oletko sä pelle
tunsin olevani kovempi

Pyysit, että älä lyö sitä
mutta mä löin
tunsin olevani miehisempi

Kysyin, koska sait viimeksi
mä kerroin, että eilen
kun sä taas viikko sitten
tunsin olevani pukimpi

Kysyit monta naista on minuun ollut rakastunut
mä totesin että viisi
kun sulla oli vain kolme
tunsin olevani vetävämpi

Kerroit tulevasi sen ihmisen kanssa hyvin toimeen
mä sanoin, että mua se taas tottelee
tunsin olevani voimakkaampi

Sanoit, että tuo oli mielenkiintoinen näkemys
mä sanoin, ettei mulle merkitse sun mielipiteesi
tunsin olevani viisaampi

Sitten sä kysyit, että mitä luovaa minussa on
mä mietin ja vastasin:
en mä tiedä, mutta olen parempi

KALLE SYSIKASKI

Runot 80-luvulla kirjoittanut Kalle Sysikaski on tuon ajan aseistakieltäytyjäaktiiveja. Viime vuosina hän on toiminut mm. Sadankomitean Itä-Timor -ryhmän vetäjänä. Runot on julkaistu kirjassa: Kalle Sysikaski, Shakaaleja ja ihmisiä (Pohjoinen).

OMA KATU ASEISTAKIELTÄYTYJÄ- MARTTYYRILLE?

HELSINGIN SADANKOMITEA on laatinut Helsingin kaupunginvaltuustolle kansalaisaloitteen kadun nimeämisestä Suomen ensimmäisen siviilipalvelusmiehen ja rauhanmarttyyrin Arndt Pekurisen mukaan.

Aloitteen tueksi kerätään addressia yhdistyksiltä ja yksityishenkilöiltä. Addressin voi allekirjoittaa ainakin Maailma kylässä -festivaaleilla Helsingissä 26.-27. 5.

Aseistakieltäytyjäliitto tukee aloitetta ja osallistuu addressin keräämiseen ainakin kesän rock festivaaleilla.

Arndt Pekurisen "juhlavuosi"

Tänä vuonna tulee täyteen pyöreät vuosiluvut peräti kahdesta merkittävästä Arndt Pekuriseen liittyvästä tapahtumasta.

17. 4. tuli 70 vuotta täyteen Suomen ensimmäisen siviilipalveluslain säätämisestä. Laki säädettiin osin kansainvälisenkin vankilassa tuolloin istunutta Pekurista tukeneen painostuksen ansiosta. (Tuolloin Suomalaiset päättäjät olivat kinnostuneempia maansa imagoista ulkomailla kuin tänä päivänä.)

5. 11. puolestaan on kulunut päivälleen 60 vuotta Pekurisen viimeisestä kieltäytymisestä kantaa sotilasunivormua. Suomussalmen rintamalla tapahtuneen kieltäytymisen jälkeen hänen esimiehensä murhautti hänet hänen oman joukkueensa miesten kieltäytyttyä teloittamasta häntä.

Pekurisen kuoleman muistopäivänä Aseistakieltäytyjäliiton aktiivit käyvät perinteisesti laskemassa seppeleen hänen haudalleen Helsingissä, Malmin hautausmaalla.

Kansalaisaloite

HELSINGIN SADANKOMITEA pitää äärimmäisen tärkeänä, että kaupunkimme kadunnimistössä olisi muitakin rauhanasialle omistettuja katuja kuin Kruunuhaan Rauhankatu. Itsenäisyyden aikana useita katuja on nimetty aseiden, sodankäynnin ja sotilaiden mukaan, mutta pasifismille ei ole omistettu ainuttakaan. Näitä sota-aiheisia katuja on Helsingissä laskujemme mukaan jopa 107, esimerkiksi Laukasukuja, Ruotsinsalmentie, Mörssäriaukio, Tarkk'ampujankatu ja Tykistökapteenintie.

Helsingin Sadankomitea esittää, että Suomen tunnetuimmalle aseistakieltäytyjälle, Arndt Pekuriselle (29.8.1905 - 5.11.1941) nimettäisiin katu kotikaupungissaan Helsingissä.

Arndt Pekurinen kieltäytyi aseista aikana, jolloin Suomella ei ollut vielä siviilipalveluslakia. Vuosina 1929-1931 hänet tuomittiin toistuvasti vankeuteen, koska ei suostunut pukeutumaan sotilaspukuun. Pekurinen oli valmis työskentelemään varusmiespalvelusta huomattavasti pidemmän aikaa siviilitehtävissä, mutta joutui suorittamaan velvollisuutensa isänmaataan kohtaan vankilassa. Hän joutui vakaumuksensa takia Lapuan liikkeen muilutamaksi ja istui vankilassa yhteensä yli neljä vuotta.

Pekurisen puolesta vedottiin kansainvälises-tikin Suomen hallitukseen. Muun muassa tiedemies Albert Einstein vaati Pekurisen vapauttamista. Osin tämän painostuksen ansioista säädettiin Suomen ensimmäinen siviilipalveluslaki, Lex Pekurinen, 14.4.1931.

Laki oli kuitenkin voimassa vain rauhan aikana ja talvisodan

sytyttyä Pekurinen ei luopunut vakaumuksestaan: hänet tuomittiin lähes kolmeksi vuodeksi kuritushuoneeseen. Syksyllä 1941 Pekurinen pääsi ehdonalaisen vapauteen, mutta pakotettiin rintamalle. Pekurisesta oli päätetty päästä lopullisesti eroon. Kieltäytyttyään ottamasta varusteita hänet ammuttiin Suomussalmella. Tunnetun aseistakieltäytyjän teloituksella haluttiin kohottaa miesten hyökkäysvaiheessa heikentyntä taisteluhenkä. Sodan jälkeen Pekurisen murhaa tutkittiin, mutta selvitystyö keskeytettiin.

Kadunnimistön tulisi antaa tunnustusta myös sodan ja väkivallan vastustajille. Esitämme, että kaupunki nimeäisi sopivaksi katsomaansa paikkaan Arndt Pekurisen kadun. Täten Helsinki kunnioittaisi edemmennyttyä sotiemme aikaista sankarivainajaa, joka osoitti johdonmukaista ja suurta rohkeutta kieltäytymällä aseista kiväärinpiippujenkin edessä.

Helsingin Sadankomitea kerää kansalaisadressia aloitteensa tueksi

ELIT RAUHALLE, SIKSI
SINUT AMMUTTIIN –
SÄ ELÄT KUITENKIN!
(muistosanat Pekuri-
sen hautakivessä)

kansainvälisenä
aseistakieltäytyjäpäivänä

Dave Lindholm
Upseerikerho
+muuta

15.5.

AKL:n tukikeikka
Tavastialla (Hki)

AKL tarvitsee peräkärryn!

Jos SINÄ PYSTYISIT auttamaan huokean mutta hyväkuntoisen peräkärryn hankkimisessa AKL:lle, voisitko ottaa yhteyttä keskustoimistolle (p. 09-140 427 tai akl@kaapeli.fi). Kaikki tarjoukset ja vihjeet otetaan suurella ilolla vastaan. Peräkärryyn olisi tarkoitus asentaa AKL:n omistama soppatykki, jota käytetään mm. Ruokaa ei aseita-tapahtumissa. Soppatykin mobiilisointi veisi Rea-tapahtumat kätevästi myös Helsingin lähiöihin ja kauemmaksikin! Peräkärry tarvittaisiin mielellään ennen Helsingissä 16.-29.7. järjestettävää kansainvälistä Rea-leiriä.

Liittokokous 31. 3. 2001

SIVARI & TOTAAALI

Pyydetään palauttamaan, mikäli
vastaanottajaa ei tavoiteta

ASEISTAKIELTÄYTYJÄLIITTO RY

ASEISTAKIELTÄYTYJÄLIITTO RY
Rauhanasema, Veturitori, 00520 Helsinki
puh. 09-140427, fax 09-147297
sähköposti: akl@aseistakieltaytyjaliitto.fi
<http://www.aseistakieltaytyjaliitto.fi>

AKL-Hämeenlinna
PL 31, 13101 Hämeenlinna
akl.hml@aseistakieltaytyjaliitto.fi

AKL-Jyväskylä
PL 367, 40101 Jyväskylä
akl.jkl@aseistakieltaytyjaliitto.fi

AKL-Pori
c/o Nortamonkatu 3 b 33, 28100 Pori
akl.pori@aseistakieltaytyjaliitto.fi

AKL-Rovaniemi
PL 72, 96101 Rovaniemi
akl.roi@aseistakieltaytyjaliitto.fi

AKL-Tornio
c/o PL 72
96101 Rovaniemi

AKL-Turku
akl.turku@aseistakieltaytyjaliitto.fi

AKL-Vaasa
PL 1, 65201 Vaasa
akl.vaasa@aseistakieltaytyjaliitto.fi

War Resisters' International
5 Caledonian Road, London N1 9DY, Britain
Tel (+)-44-20-7278 4040, Fax (+)-44-20-7278 0444
warresisters@gn.apc.org,
<http://www.gn.apc.org/warresisters>

AKL:n sähköpostilista,
akl-lista@kaapeli.fi
listalle liitytään lähettämällä viesti: subscribe akl-lista
osoiteeseen majordomo@kaapeli.fi

